

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 14/2014 - 37 pàgines

Sessió ordinària del dia 9 d'octubre del 2014

El dia 9 d'octubre del 2014, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicycle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 73/2014, que és el següent:

1. Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

2. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda.

3. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament.

4. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació tècnica i a l'assistència mútua en matèria de protecció civil i a la integració dels equips de socors andorrans en els equips de socors francesos durant les seves intervencions fora del territori francès en cas de catàstrofes naturals o d'accidents tecnològics greus.

5. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació transfronterera en matèria policial i duanera.

6. Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany,

president del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei de regulació dels jocs d'atzar.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González

M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla

M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Aleix Varela González i del M. I. Sr. cap de Govern.

També hi són presents els M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Esport Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Rosa Gili Casals, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia:

1- Preguntes al Govern amb resposta oral.

Passem a la primera de les preguntes presentades:

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a la recaptació de l'impost de societats provinent del sector bancari i financer.

Fou registrada amb el número 886, i s'ha publicat en el Butlletí número 72/2014 del 30 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. David Rios Rius.

Teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr síndic.

La pregunta és: Quant ha recaptat el Govern en concepte d'impost de societats provinent del sector bancari i financer durant l'any 2013?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc que amb la seva pregunta, el Sr. Rios es refereix a quina ha estat la recaptació provinent del sector per a l'exercici 2013, provinent del sector financer per a l'exercici 2013 en concepte d'impost de societats.

En aquesta pregunta, la resposta és 18.320.079,95 euros. Insisteixo això és la recaptació provinent de l'impost de societats 2013 del sector financer.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres hem formulat aquesta pregunta bàsicament per comprovar realment quines eren les estimacions que es feien en referència a la diferència de recaptació d'impostos directes i indirectes a l'any 2012, i a la recaptació d'impostos directes i indirectes al 2013.

Bé nosaltres, les nostres estimacions en les quals no podem tenir una base molt científica perquè bàsicament ens basem amb les xifres oficials que dóna Govern, ens donaven que hi havia una diferència de recaptació de l'any 2012 al 2013 d'impostos del sector bancari de 20 milions.

Està clar que ens faltava una xifra, que era la xifra d'impost de societats del 2013, que ara mateix ens acaba de facilitar el ministre de Finances. Això fa que nosaltres, la nostra diferència finalment, sabent totes les xifres que necessitem per calcular-ho, és que la diferència de recaptació d'impostos entre el 2012 i el 2013 vénen a ser, -i sinó el ministre em corregirà-, doncs 15 milions d'euros. Aquesta seria la diferència oficial de la recaptació del sector d'impostos provinents del sector bancari.

Bé, nosaltres voldríem insistir novament en què encara que s'hagin fet modificacions legislatives sobretot en relació amb l'IGI bancari, volíem denunciar aquesta diferència tan important de recaptació d'impostos d'un any a un altre. I això ve a demostrar que les nostres estimacions dins de no tenir totes les xifres eren força correctes, i per això

ens va impulsar a presentar una proposició de llei de modificació de l'IGI el mes de gener d'aquest mateix any. Bé el nostre objectiu final al formular aquesta pregunta, era conèixer exactament aquesta xifra que tal i com ho tinc calculat és de 15 milions d'euros entre el 2012 i el 2013.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Tinc poc a dir en relació amb el que acaba de dir el Sr. Rios, en tot cas, és un discurs recurrent i que de manera insistent va barrejant conceptes. Al 2012 existia un impost que es deia ISI, al 2013 no existeix. Al 2013 hi ha un impost que es diu IGI, i al 2012 no hi era. L'impost de societats al 2012 tenia una bonificació del 50%, al 2013 ja no la té. Al final es fa tot plegat bastant complicat de comparar-ho de la manera en què es vol comparar. Jo entenc que el que és important en aquest cas, és com li deia, que la recaptació del 2013, diguem-ho així, l'exercici fiscal de l'any 2013, suposa un ingrés per l'estat de 18.320.000 euros en concepte d'impost de societats pel sector financer. Aquest exercici fiscal recordem, que per la mecànica de l'impost, doncs acaba tenint una part de l'ingrés l'any 2012 i acaba també condicionant el primer ingrés de cara a l'exercici fiscal 2014 perquè l'acompte del setembre del 2013 es fa en base a la liquidació del sector de qualsevol empresa feta al juliol. Per tant, des de què tenim el nou marc fiscal s'ha d'anar amb precaució en comparar amb coses que no es poden comparar. A partir d'ara al 2014, ja serà molt comparable amb el 2013, i al 2015 serà molt comparable amb el 2014 perquè ja estarem parlant d'exercici fiscals sencers amb les mateixes condicions i llavors podrem fer una valoració de quina és l'aportació, en aquest cas d'aquest sector, que és un sector molt important i que aporta evidentment un gruix molt significatiu del que s'acaba recaptant. Però en tot cas, insisteixo, estem comparant, ja ho hem debatut moltes vegades, no sé si té molt sentit allargar-nos molt en aquest sentit, estem comparant anys diferents. A l'any 2012, hi havia un impost d'una naturalesa, amb una vocació, inspirat amb unes voluntats històriques durant l'any 2000, els anys 2000 o principis dels anys 2000. Ens hem volgut dotar d'un marc fiscal homologable, molt més clar, molt més identificat cada impost en base a la seva naturalesa i en base al

que vol gravar. I per tant, el que ara hem de fer és anar assentant aquests impostos.

Jo sincerament penso que la recaptació de l'exercici fiscal del 2013 en relació a aquest sector és força satisfactòria perquè si recorrem a les memòries dels bancs, a les memòries de les entitats financeres, o a les mateixes publicacions que emet l'ABA, i veiem quin és el volum global de beneficis, doncs veurem que a més a més hi ha una proximitat força significativa entre el que és el tipus previst a l'impost, al 10%, i el tipus efectiu. Que aquesta al final és la dada important, i el fet que en aquest primer any en què s'aplica l'impost en tota la seva totalitat, es recaptin 18.320.000 euros d'aquest sector, doncs em sembla una xifra important i que ens ha de fer veure que amb una rapidesa molt gran s'està consolidant aquest impost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Bé, si no hi ha repreguntes, passem a la segona de les preguntes presentades.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a les crítiques sobre les diverses mancances que tindria el nou Estadi Nacional.

Fou registrada amb el número 887 i s'ha publicat en el Butlletí número 72/2014 del 30 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquests darrers dies, el nou Estadi Nacional ha sigut notícia per varis motius i no han sigut forçosament notícies positives. S'han sentit crítiques sobre diverses mancances que tindria la nova instal·lació esportiva: estat de la gespa, mides dels vestidors, il·luminació, ubicació de la sala de premsa... De fet, fins i tot s'hauria desplaçat un pèrit de la UEFA fins al nostre estadi per fer algunes verificacions.

Atesa aquesta informació es pregunta: ens pot dir Govern quins són els problemes del nou estadi?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Jordi Alcobé, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. consellera, permeteu-me contestar la pregunta en nom del cap de Govern i, per dir la veritat, m'esperava la vostra pregunta, -o el cap de Govern s'esperava la vostra pregunta-, atès que és la quarta vegada, em sembla, en escrit i oral que es parla de l'Estadi Nacional, un projecte que evidentment ha aixecat doncs, interès i certa polèmica també.

En primer lloc doncs, permeteu-me aclarir l'exposat de la pregunta en relació a si el pèrit de la UEFA hauria vingut a Andorra per fer aquestes verificacions a l'estadi. Confirmar que fins al moment, en aquests últims dies no ha vingut cap pèrit de la UEFA que s'hagi desplaçat al país, això no vol dir que pugui venir més endavant, però en qualsevol cas fins ara cap pèrit ha vingut de la UEFA.

I, el que sí que hi ha són dos informes que tracten sobre aspectes organitzatius i altres consideracions d'aquesta instal·lació. Aquests informes, un és del 4 de setembre, -amb motiu del partit Andorra-Gales del dia 9 de setembre-, un tècnic encomanat de la UEFA en aquella visita va fer un informe, el Sr. David Hurley, sobre la il·luminació de l'estadi amb algunes propostes de millora. I el 26 de setembre, un altre expert independent, el Sr. Alastair Cox de l'empresa Labosport, va avaluar l'estat de la gespa artificial i va detectar una sèrie de propostes i recomanacions per millorar l'aspecte visual i també de joc. Però no us vull negar que és veritat que els partits jugats i les observacions de l'estadi han detectat una sèrie d'aspectes a millorar, unes millores que ja d'entrada els confirmo que estan totalment resoltes en la seva pràctica totalitat, i en qualsevol cas no posen en risc jugar el proper partit de futbol del dilluns dia 13 amb la selecció andorrana i l'equip d'arrel, i els propers partits de rugbi del VPC, de la selecció de rugbi, el 18 d'octubre.

Si voleu us citaré alguns aspectes que han aparegut a la premsa i que han estat debatuts i han estat objecte d'observacions els quals semblava que no complien totalment les especificacions per considerar-se totalment acabats d'aquest estadi. Un d'ells és la gespa. Pel que fa a la gespa, com tots sabeu, la gespa de l'estadi és una gespa sintètica sobre una base de granulat de cautxú. Tècnicament es considera de dos estrelles. Això que vol dir? Que permet jugar partits internacionals tant de futbol com de rugbi. Per

resumir és una gespa homologada per la FIFA amb dos estrelles, tenim el certificat d'homologació, en puc lliurar una còpia al final de la sessió si ho creieu convenient. L'homologació de la FIFA per jugar partits de futbol està signada pel Sr. Joseph Blatter, president de la FIFA, i justament ahir es va rebre l'homologació definitiva també de la IRB (Comitè Internacional de Rugbi) per poder jugar partits internacionals de rugbi. Per tant, diria que aquesta gespa està, a dia d'avui, totalment homologada i permet complir amb les especificacions de jugar partits tant internacionals com nacionals.

És cert que en les últimes setmanes aquesta homologació no era del tot satisfactòria atès que aquesta gespa requereix uns dies o setmanes d'assentament. Aquest assentament no estava del tot aconseguit i per tant això va suposar una molèstia a l'equip de rugbi que va haver de desplaçar-se a l'estranger per jugar, el VPC, a la lliga francesa. És veritat, ha sigut una molèstia, un inconvenient i volem agrair la comprensió i la bona disposició de l'equip del VPC, de la Federació de Rugbi Andorrana i de la francesa també, per resoldre aquests inconvenients i buscar solucions on hi ha hagut aquests petits problemes.

Quant a la il·luminació és un altre aspecte també debatut últimament.

Confirmar que la il·luminació compleix els 1.400 luxs necessaris per poder transmetre partits televisats d'alta definició. Únicament hi havia petits ajustaments a efectuar atès que hi havia zones de l'estadi en què la il·luminació no era homogènia, és a dir, que hi havia zones amb massa càrrega de llum i altres amb massa poca llum. Això en conjunt feia que es complís en conjunt la il·luminació de l'estadi però en algunes zones no del tot, i per tant aquest ajustament s'ha efectuat i s'ha resolt totalment i satisfactòriament en aquests últims dies.

Pel que fa a la sala de premsa també s'ha debatut sobre la seva ubicació. Inicialment la sala de premsa estava pensada, de l'estadi, al pavelló poliesportiu, al casal de l'esport concretament, atès que les obres del pavelló han fet desplaçar el casal de l'esport, s'ha hagut d'adequar la sala de premsa al gimnàs del pavelló, i això a dia d'avui també està resolt i està totalment acabada i es podrà utilitzar els propers partits, i en el cas que un partit internacional requereixi molts mitjans... molts medis de comunicacions es podrà habilitar el pavelló Joan Alay com es va fer en el partit Andorra-Gales el passat 9 de setembre.

Aquests diria que són els principals aspectes que segurament surten a la premsa i que volia destacar, totalment resolts i garantir que els propers partits del

dilluns de futbol, i del dia 18 d'octubre de rugbi estan garantits si no hi ha altres imprevistos, que espero que no sigui així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

El 14 de desembre del 2012, el Govern i la Federació andorrana de futbol van signar un conveni de col·laboració per construir un estadi de futbol que van anomenar "Conveni marc per les obres de construcció de l'Estadi Nacional d'Andorra al camp d'esports del Consell General".

El Govern havia d'executar un estadi de futbol que complís els requisits corresponents a un estadi de categoria 3 de la Unió Europea de federacions de futbol UEFA. Aquests requisits descrits en la regulació de les infraestructures dels estadis de la UEFA són clars i sense interpretacions. La Federació andorrana de futbol havia d'abonar al Govern 2 milions d'euros procedents de la UEFA com a aportació per la construcció de l'estadi independentment del seu cost. El pagament s'havia d'efectuar de forma fraccionada: 500.000 euros a l'inici de les obres, 500.000 a mitja obra i 1 milió d'euros quan l'estadi fos plenament operatiu. Malgrat tots aquests condicionants de subvenció i unes regles clares, en aquesta Sala fa uns mesos, ja va caldre aprovar un crèdit extraordinari de més de 600.000 euros perquè el Govern de manera sorprenent no havia previst la il·luminació que demanava la UEFA.

Pel que hem pogut assabentar-nos aquests darrers dies sembla ser, i ara ens ho ha dit el Sr. ministre i ens ho ha evocat, que les mides dels vestidors del nou estadi tampoc són les adequades ni tampoc ho seria la ubicació de la sala de premsa, i tot això sense esmentar el serial de la gespa artificial.

De fet, volent acabar amb un problema que durava des de feia molt de temps, això està clar, com era la manca d'un estadi nacional adequat només arribar i, al meu entendre, de forma precipitada, el Sr. cap de Govern va voler donar un cop d'efecte trobant la solució miraculosa en l'adaptació del camp del Consell en un canvi valent: futbol-rugbi. Així doncs, per poder acollir el rugbi i el futbol en un mateix camp, el Govern va optar per instal·lar una gespa artificial que havia de fer compatibles les necessitats d'ambdós esports.

Ara bé, de moment el que podem constatar és que aquest camp no satisfà a ningú, o en tot cas no ho ha fet fins ara, ni el rugbi ni el futbol.

"Seria una qüestió de temps d'assentament" -diuen des del Govern- tot traspasant la responsabilitat del retard a l'empresa que ha col·locat la gespa, dient que no els havia avisat d'aquest condicionant de temps.

Mirin senyors del Govern, jo no sé el que ha passat i el que està passant en tot aquest procés, però la pèssima imatge que donem del país és més que lamentable, i no ho dic jo això ho llegim a la premsa internacional. El jugador gal·lès del Reial Madrid, Gareth Bale, ho afirmava fa pocs dies quan deia que: "El camp d'Andorra era el pitjor en el qual havia jugat". De fet, fins i tot l'equip gal·lès que va estrenar el camp amb el nostre equip nacional va haver de presentar queixes pel deplorable estat de la superfície del camp, entre altres coses.

Això ens ho hauríem d'haver estalviat, senyors del Govern, ja que de poc serveixen les grans inversions del Govern i d'Andorra Turisme per fer venir visitants si després per la nostra mala gestió en temes com aquests fem el ridícul en l'escena internacional.

Mirin, senyors del Govern, ja ens explicaran que us han dit o que us diran els responsables de la UEFA, si és que han de venir al final, però no em vull ni imaginar les conseqüències de tots aquests errors consecutius que espero que no acabin amb el bloqueig d'una part de la subvenció que ens havia d'aportar aquest organisme. Està clar que la precipitació en aquest afer ha portat molta polèmica, ho va ser i ho és pel món del rugbi que sempre havia utilitzat el camp del Consell de manera exclusiva i que ara, fins ara, no ha disposat de la nova instal·lació per començar la temporada i avui ho està sent pel món del futbol. I tot això, ens portarà a veure properament al final de tot aquest serial quant ens haurà costat aquest nou estadi nacional amb tots els entrebancs que ha tingut i que està tenint.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, veig que vol controlar la polèmica sobre l'estadi. És totalment legítim, és el seu rol, és el seu paper fer política d'aquest tema. Jo li puc dir que l'estadi està totalment acabat i en unes condicions molt

satisfactòries a dia d'avui. És evident que una obra d'aquest tipus i que es fa sobre una altra infraestructura esportiva existent requereix o necessita una certa adaptació i sempre hi ha algun element d'ajustament que ho fa necessari un cop acabada l'obra i això es genera en qualsevol obra diria en termes generals i en la pràctica "normal" de posar en funcionament un equipament d'aquest tipus.

I miri, no entrarem a debatre aquesta polèmica amb vós perquè el que avui ens hem d'alegrar tots plegats és que Andorra tingui un estadi nacional com el que té avui en dia l'estadi del camp del Consell. Un estadi que permet comptabilitzar tots els esports que es vulguin jugar en un estadi que permetrà ubicar-hi també altres activitats com poden ser concerts o inclús altres amb el tipus de gespa que s'ha triat, un estadi polivalent i un estadi que s'ha fet, -per molt que vulgui insistir en el cost-, amb un cost extremadament raonable pel que representa aquest estadi pel país i per tant... i que s'ha complert a més a més amb el termini de construcció i es va poder jugar amb èxit un partit el dia 9 de setembre d'aquest any. No sé si vostè hi va anar.. jo hi vaig poder assistir, va ser un plaer, i vaig poder comprovar que es va fer una estructura de primera, evidentment, calia fer uns ajustaments que s'estan acabant d'efectuar. La gespa de l'estadi és una gespa homologada per la FIFA i per la IRB, per tant, quan vostè diu que és un estadi que no satisfà a ningú com a mínim satisfà a la FIFA i a la IRB perquè l'han homologat com a estadi de categoria dos i també catalogat com a A a nivell de rugbi per fer partits internacionals. Per tant, discrepo del vostre comentari, -puc entendre'l en aquest context de política i buscar la polèmica en afers d'aquest tipus-, de fet ja s'ha demostrat en diverses ocasions que l'interès d'aquest estadi va més enllà del pur joc, per tant jo el que voldria dir és que estem tots orgullosos de tenir un estadi com el que tenim avui. Aquest matí hi havia cinquanta nens del Lycée jugant a l'estadi i això no hagués sigut possible amb un altre tipus de gespa i per tant ens n'hem d'alegrar que aquest estadi pugui acollir el rugbi, pugui acollir el futbol, pugui acollir els nens del Lycée i altres activitats de joc d'aquesta pràctica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, no sé, en un moment donat m'he perdut una mica amb el que ha dit...

El Sr. síndic general:

Perdó senyora consellera, estem en les repreguntes.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, sí, sí...

El Sr. síndic general:

És que m'he descuidat de dir-ho.

La Sra. Rosa Gili:

A veure, jo el que volia fer-li com a preguntes serien:

1. La primera és, -no sé si ha sigut una confusió del Sr. ministre-, perquè m'ha parlat ara d'un camp de categoria dos quan en l'exposició de motius del darrer crèdit extraordinari es parlava de categoria tres. Puc pensar que és un error però si no ho és potser tenim un problema perquè si la UEFA i el rugbi homologuen categoria dos potser no és el que convé però ja ens dirà el Sr. ministre si és un error o no que ha fet ell.

2. Després m'ha dit abans que no havia vingut cap pèrit. Molt bé, doncs, jo el que voldria saber és si no ha vingut cap pèrit d'acord, ja em queda clar, però si n'ha de venir algun i si és el cas i ve que ens ho expliquin i així potser evitarem que haguem de fer més i més preguntes que ja m'ha quedat clar que els hi molesta molt, tant al Sr. cap de Govern com a vostè mateix, ara en aquest mateix moment ho he vist. Per tant, doncs, això demanar que ens informin si realment vindrà algun pèrit i que se'ns faci arribar el que dirà aquesta persona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

No em molesta gens ni mica, de veritat, vull dir em pot fer les preguntes que vulgui. Ho farà millor el cap de Govern que jo segurament, però en aquest cas li contestaré molt gustosament.

Bé, és evident que entre la gespa i l'estadi hi ha moltes categories i classificacions i potser m'he confós jo al explicar-li a la dúplica. El camp és de categoria tres i la gespa és homologada FIFA dos

estrelles, per això la confusió. El camp és de categoria A a nivell de rugbi i la gespa és de tercera generació que vol dir 3G, per tant, tots aquests elements molt tècnics, -la veritat és que em van una mica grans-, però en qualsevol cas ho dic tal i com m'ho han escrit i és la veritat. El camp de categoria tres, la gespa dos estrelles, la gespa 3G i catalogat com a categoria A a nivell de rugbi. Aquesta és la classificació d'aquest estadi nacional.

No està previst que vingui cap pèrit, si fos el cas que vingués i com les coses en aquest país corren molt de pressa segur que se n'informaria molt de pressa i també seria un plaer informar-la de com ha anat, però penso que l'important és que a dia d'avui tenim una homologació de la FIFA per jugar els partits de futbol i tenim una homologació de la IRB per jugar partits de rugbi. Per tant, el camp està plenament homologat i satisfà els tècnics i experts que han de possibilitar que això sigui una realitat a nivell internacional i per tant no tinc més a dir sinó que confirmar de què l'estadi està plenament operatiu i permetrà donar cabuda als partits de la propera setmana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la tercera de les preguntes presentades.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a la preparació per part de l'Administració fiscal de la propera aplicació de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Fou registrada amb el núm. 890 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 72/2014, del 30 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com es diu en la motivació, havent-se aprovat la llei de l'impost sobre la renda es va publicar posteriorment el 30 de juliol al Butlletí Oficial el Reglament d'aquest impost i ens trobem en la

situació que dos mesos i mig després de l'aprovació del Reglament són moltes les persones, treballadors per compte propi, petits i mitjans empresaris i, també, treballadors assalariats, que no acaben de copsar l'abast de l'aplicació d'aquesta nova normativa. Són persones, físiques i jurídiques que es consideren o que estan subjectes a l'impost i que quan telefonen o acudeixen a l'Agència Fiscal i de Fronteres no acaben de trobar una resposta clara, concreta i concisa a les seves preguntes o als seus interrogants i per això, tenint en compte que l'1 de gener de l'any vinent l'impost entra en aplicació, preguntem al Govern en quin punt es troba el desenvolupament de les eines d'implantació administrativa de l'aplicació de l'IRPF l'any vinent?

Aquesta és la pregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic i també en aquest cas agrair-li al Sr. Bartumeu la pregunta perquè som perfectament conscients de què aquest sentiment de neguit i preocupació que ell ara ens manifestava és una realitat palesa al carrer. Si ens referim a l'àmbit empresarial estem parlant de tot un sector que està vist que hi ha moltíssims canvis en un curt període de temps i per tant aquest n'és un més en el que tenen un paper reduït però molt important en tant que retenidors de les rendes del treball i per tant és normal que hi hagi aquesta preocupació i evidentment el conjunt de la ciutadania, doncs perquè tots som obligats tributaris o gairebé tots som obligats tributaris d'aquest impost que entrarà en aplicació el mes d'abril i per tant, és normal que hi hagi certa expectativa per saber com haurà de funcionar.

Sr. Bartumeu, és una realitat, i vostè ho sap doncs que tot això s'està fent a corre cuita, s'està fent a contra rellotge, és així. El departament de Tributs i Fronteres i el departament de Sistemes d'Informació estan immersos plenament en els treballs per la posada en aplicació de l'IRPF i per tots els desplegaments administratius i informàtics que l'han d'acompanyar. És una realitat també que la Llei de l'IRPF es va aprovar el mes d'abril d'aquest mateix any i que el mes de juliol, -com molt bé deia vostè-, es va aprovar el reglament i que només en cinc mesos s'ha de posar en funcionament un impost

doncs que té una complexitat, un abast en tant que obligats tributaris molt important. Per tant, aquesta realitat de calendari que és un calendari volgut pel propi govern des del convenciment que per més que això suposés un esforç molt gran al país li convenia no endarrerir l'entrada en vigor de l'impost, doncs, assumíem per tant aquest repte, i ha condicionat i està condicionant com estem abordant, com ens estem plantejant, doncs, anar cremant les diferents etapes de posada en funcionament.

Sortosament aquest és un impost, doncs, que ens dóna cert marge, i ens dóna cert marge pel seu propi funcionament. De fet, durant els primers mesos de l'any 2015, pràcticament jo diria que durant tot l'any 2015, aquells elements més novadors de l'impost que serien tot el que fa referència a les rendes del treball, el que fa referència a les rendes de l'estalvi o del capital mobiliari, les rendes provinents de les pèrdues i guanys de capital. Tot això que és el més novador, únicament s'ha de desplegar amb una part, que és la de les retencions, perquè el que són les liquidacions de totes aquestes rendes, no s'haurà de fer fins al 2016 pel que fa a l'exercici 2015. Això sortosament ens dóna la possibilitat de falsejar tota la... a l'abordar l'entrada en pràctica de l'impost.

Hi ha un altre aspecte del propi IRPF que sí que durant l'any 2015 té una plena aplicació que és l'impost d'activitats econòmiques actual, que com sap, doncs, té una situació de trànsit, i per tant, aquesta sí que és de plena aplicació durant el 2015, però en aquest cas aquest ja està desplegat amb l'actual impost que ha quedat integrat dins de l'IRPF. Per tant, també des d'aquesta vessant podem estar tranquils.

A partir, doncs, d'aquesta realitat, el que hem definit són tres grans fites. I a partir d'aquestes tres grans fites ens hem posat a treballar. La primera és com abordar tots aquests primers mesos en el que les feines s'han de centrar amb les rendes que pel desplegament de l'impost requereixen d'una retenció. És a dir, rendes del treball, rendes dels rendiments del capital mobiliari.

Una segona fase, ajustar a l'actual impost d'activitats econòmiques perquè ja dins de l'IRPF es pugui fer a l'acompte de setembre del 2015 amb els paràmetres que diu l'IRPF, ja no amb els paràmetres que diu avui en dia l'impost d'activitats econòmiques, tot i que són molt similars o pràcticament iguals.

I tercera fase, aquella en la que es produirà pròpiament la liquidació de l'impost que s'haurà de fer entre l'abril del 2016 i el setembre del 2016, segons defineix també la Llei.

A partir d'aquestes necessitats hem definit... i en aquest moment estem plenament treballant amb 5 àmbits d'actuació.

El primer un àmbit d'actuació i col·laboració amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social pel que fa als procediments de retenció de les rendes del treball. Estan els procediments definits, estan ja en fase de treball els informàtics i serà perfectament possible que durant el mes de desembre totes les empreses tinguin al seu abast el primer percentatge de retenció que li hauran d'aplicar als seus treballadors en la nòmina del mes de gener.

Segon àmbit d'actuació, l'adaptació de tots els procediments informàtics, interns. En aquest cas parlo dels de Govern. Aquí procedirem exactament igual que hem fet per posar en pràctica l'impost de societats, l'impost d'activitats econòmiques i l'IGI. Amb aquesta primera etapa, amb aquest primer any 2015, es funcionarà amb mòduls preparats explícitament dins de l'actual sistema informàtic pel desenvolupament de l'IRPF a l'espera de desenvolupar, dins de la nova plataforma informàtica que s'està posant en funcionament en aquest moment, d'integrar el mòdul de l'IRPF, que no entrarà en funcionament fins el 2016. De fet, aquest mòdul de l'IRPF no es traurà a concurs fins a finals d'aquest any. I per què no es treu a concurs fins a finals d'aquest any? Perquè no pots definir el plec de condicions, els paràmetres tècnics fins que no tinguis tot el desplegament reglamentari muntat.

Tercer àmbit d'actuació, el desplegament vinculat, en aquest cas, al sector financer, tant bancari com companyies d'assegurances, perquè ells també són un element cabdal pel que fa a la retenció a les rendes de capital. Aquí també s'estan definint procediments i també s'estarà, per tant, a finals d'any en disposició de poder-los posar en funcionament.

Quart àmbit d'actuació, l'elaboració dels formularis previstos en els reglaments. Ens estem centrant en aquells formularis que són imprescindibles, doncs, pel que s'ha de fer durant els primers mesos del 2015, insisteixo, tot el tema de les retencions.

I cinquè àmbit d'actuació, tot el pla de comunicació. Aquest pla de comunicació de fet, amb tota la seva vigència començarà el mes de novembre. Fins ara s'han fet dues coses, una comunicar com tothom pot conèixer el seu NRT. Al final aquest número de registre tributari, tots els obligats tributaris del país n'han de disposar d'un. S'ha buscat un sistema que sigui fàcil, que no obligui a anar a ningú a l'Agència Tributària a buscar-lo, s'ha vinculat aquest NRT al número de cens, i per tant, tothom el pot conèixer sense haver de fer res. S'han imprès i s'han difós aquests mateixos passmans que es poden trobar a

qualsevol edifici públic a la mateixa CASS, als comuns i que estan a disposició de qualsevol ciutadà perquè entengui com funciona l'NRT. S'han iniciat ja, també, les reunions amb les empreses. S'ha començat per les empreses públiques i privades més grans que acaben empleant a més gent. Per què s'ha començat per aquestes? Perquè aquí es compleix d'una manera pràcticament exacta, la regla del 80 20.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

Pràcticament el 20% de les empreses acaben ocupant el 80% dels treballadors del país. I per tant s'ha començat amb aquestes empreses, que a més a més tenen una característica, que és que tenen amb la seva informàtica un sistema d'intercanvi d'informació amb la CASS que requerirà que sigui, doncs, tocat, que sigui adaptat perquè pugui incloure també la informació de les retencions de les rendes del treball.

I a partir del mes de novembre es començarà una campanya ja d'àmbit més massiu tant per les petites empreses com pels ciutadans, perquè coneguim més l'abast de l'IRPF i quins són els passos que han de fer, sabent, -i jo crec que aquesta és una de les virtuts que té l'IRPF i el reglament que es desplega, que s'han buscat fórmules que requereixin de molt poca intervenció tant dels empresaris com dels ciutadans, si més no fins que no arribi la liquidació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, sense que hagi de correspondre a l'agraïment de preguntar agraint que també ho faig la contesta, jo crec que m'he marcat 6 aspectes que m'agradaria comentar en aquesta rèplica.

Jo crec que el primer, assentat, acceptat i compartida la responsabilitat que això s'està fent amb una certa pressa, però entenc que l'Administració hi ha de posar mitjans, hores i personal a donar satisfacció al cobriment dels problemes que vinguin de la pressa. I

m'explico. Jo crec i per això venia la pregunta, que hi ha poc acompanyament a l'empresariat, sobretot al petit. Després em referiré a la regla del 80 20 que esmentava el ministre.

L'exemple mateix és aquesta integració que efectivament es farà de l'impost d'activitats econòmiques en el nou impost sobre la renda. Hi ha una gran inquietud i un gran desconeixement en la part del 20, en els del 80, doncs, això ja ho tenen solucionat segurament. Però en la part del 20 que és molt important, és el gruix del teixit empresarial del país.

El mes de desembre pel gener, jo crec que anem una mica tard, i per tant, jo el que li demanaria, -que ja sé que ho estan intentant, doncs-, que si al mes de novembre ja es pot repartir formularis i qüestions, l'angoixa no arribarà fins al moment d'haver de fer pràcticament la retenció.

Els mòduls per l'IRPF em semblen perfectes. Quan vam discutir les esmenes a la Llei, nosaltres defensàvem que es fes un programa informàtic senzill que ajudés als petits empresaris i professionals a poder fer aquestes declaracions. Per tant, quan abans hi hagi aquests mòduls i aquests formularis millor.

I el pla de comunicació, i ara arribo al 80 20, és clar, el ministre ens diu "hem començat per les empreses més grans perquè tenen el 80% dels treballadors", però miri tenen el 80% dels treballadors i tenen advocats, economistes, gabinets de consultoria. A mi em preocupa el 20, perquè el 20 molt probablement el seu compte d'explotació no li caben gaires despeses per contractar advocats, per contractar economistes i per contractar gabinets d'assessoria comptable. I aquest 20 és el que estan patint més conseqüències de la crisi econòmica, i aquest 20 és el que mereix l'atenció especial de les institucions.

Aquesta és la meva rèplica, demano més atenció pels que més ho necessiten, que no són les empreses grans del país.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Tres qüestions molt breus, mitjans i acompanyament. Totalment d'acord. El que passa... i si se'm permet una mica amb to distès, ja que abans parlàvem de l'estadi, això és una mica com aquella regla del futbol, no perquè posis més davanters

acabaràs atacant millor. Doncs, aquí passa una mica el mateix. mentre no acabem de tenir definits els procediments i els programes, no per posar-hi més mitjans aconseguirem arribar més bé a tothom. Primer hem d'acabar de definir bé aquests programes i un cop fet això, podrem abordar aquesta segona part, que la d'acompanyament, que aquí sí amb més mitjans amb més gent arribarem. Però estem d'acord, caldrà posar mitjans en tot el tema de l'acompanyament.

També dir-li que per exemple, dins del programa de comunicació i d'acompanyament, per exemple, ja s'ha previst que la pròpia agència, el propi departament de tributs i fronteres tingui desplaçades persones a la pròpia CASS per donar resposta a les persones que de manera natural, sabedors de què els hi faran la retenció a través de la CASS, segurament s'aniran a informar a la CASS. I del que es tracta és de què sigui gent del departament de tributs que en coneixement de causa pugui donar aquesta informació i que no se li faci fer això als empleats de la CASS que tenen altres comesos i no tenen perquè estar tant avesats en aquesta qüestió.

Pel que fa a l'impost d'activitats econòmiques, i per tant també a tot aquest petit empresariat que efectivament és molt nombrós i que té pocs mitjans. Cal que tothom entengui, i aquest serà un dels esforços de comunicació a partir del novembre que de fet, per aquesta gent no els hi canvia res fins al setembre del 2015. I no hauran de fer cap canvi perquè fins el juliol del 2015 el que faran és liquidar l'impost del 2014, que és l'actual amb les mateixes regles, amb els mateixos formats, amb els mateixos formularis que ho estan fent aquest any. Però evidentment, el que cal és traslladar-los aquesta tranquil·litat, estem totalment d'acord.

I pel que fa a l'IRFF, que seria rendes del treball, que seria l'altra feina que li podria venir al damunt, també serà molt senzill. L'única cosa que hauran de fer és complementar, ho simplifico molt perquè tothom m'entengui, una columna més en l'actual full de la CASS. Ho simplifico molt perquè el formulari ara jo ni sóc capaç de fer-los visualitzar, ni ha de ser exactament amb una columna més. Però al final no anirà més enllà d'això.

Per contra allò de les grans empreses, que sí que ho tenen informatitzat, vol dir que han de tocar els seus programes informàtics, per això deia que hi arribarem abans. I també perquè cal dir-ho a les empreses, a les que tenen aquests mitjans, els que tenen departaments de recursos humans, el que se'ls hi demana també és a partir de formar-los a ells, que també siguin difusors del propi impost en els seus empleats. I per tant ens sembla que aquesta també és una bona mecànica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta....

Bé si no hi ha repreguntes, passem a la quarta de les preguntes presentades:

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a saber si Govern té intenció de presentar abans de finalitzar la legislatura un projecte de modificació del Codi de relacions laborals per a la introducció del dret de vaga.

Fou registrada amb el número 891 i s'ha publicat en el Butlletí número 72/2014 del 30 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa: (00:42:56:06)

Gràcies Sr. síndic.

Durant la visita del secretari general de l'ONU, el Sr. Ban Ki-moon, a principis de març del 2013, el cap de Govern va anunciar el compromís que durant la present legislatura es duria a terme la regulació del dret de vaga.

Ens trobem a la recta final d'aquesta legislatura i no tenim informació sobre la concreció d'aquell compromís.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern, si té la intenció d'entrar abans que finalitzi la legislatura un projecte de modificació del Codi de relacions laborals per donar compliment al compromís contret davant el secretari general de les Nacions Unides?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, respon el Sr. ministre, Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament Sra. Bonet, tal com assenyaleu en la vostra pregunta, en el decurs de la visita que el secretari general de les Nacions Unides va dur a terme al nostre país, al mes de març del 2013, el cap de Govern va anunciar que durant aquesta legislatura es duria a terme la regulació del dret de vaga. Malgrat llavors no va dir que aquesta regulació es promouria des del propi Govern, ni tampoc que es faria en virtut d'una modificació del Codi de relacions laborals vigent, no és menys cert que en diverses ocasions, el cap de Govern també ha manifestat la conveniència de reformar aquest Codi, per tal d'adaptar-lo a l'evolució experimentada en les relacions del dret del treball d'ençà l'any 2008, com a conseqüència dels canvis derivats de la conjuntura econòmica i social.

És per aquests motius, i també per aconseguir finalment el mandat que es conté a l'article 19 de la Constitució, segons el qual una llei ha de regular les condicions d'exercici del dret a la defensa dels interessos econòmics i socials dels treballadors i els empresaris, per tal de garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat, que el Grup Parlamentari Demòcrata, amb la col·laboració del Govern, ha treballat en aquests dos darrers anys en un nou Codi de relacions laborals que inclou un títol que regula les mesures de conflicte col·lectiu, que són els drets de vaga i de tancament patronal, i que va acompanyat de dos altres textos normatius que pretenen, d'una banda, actualitzar la legislació vigent en matèria sindical i, d'altra banda, regular per primera vegada l'acció patronal.

Aquest treball es troba al dia d'avui gairebé enllestit i s'ha perllongat durant dos anys, tenint en compte la complexitat de la matèria que s'ha de regular i l'extensió dels textos normatius que he esmentat, la qual cosa ha requerit un esforç de ponderació als efectes de cercar les solucions que convinguin al teixit empresarial del nostre país, d'acord amb la nova conjuntura econòmica, però que alhora no suposin un menyscament dels drets i els interessos dels treballadors.

Dit això, i com assenyaleu de forma encertada en la vostra pregunta, tant el Grup Parlamentari Demòcrata com el Govern al qual dona suport, som conscients que ens trobem en la recta final d'aquesta legislatura, i que aquesta Cambra ha d'afrontar un volum de feina sense precedents, tenint en compte el nombre important d'iniciatives legislatives que es troben en fase de tramitació parlamentària. Per tant, d'acord amb aquesta situació, en les properes setmanes es valorarà i decidirà si és oportú entrar a tràmit parlamentari les Proposicions de llei qualificada del Codi de relacions laborals, de llei qualificada d'acció sindical i de llei qualificada

d'acció patronal, amb el benentès que la primera d'aquestes iniciatives també regularia les mesures de conflicte col·lectiu o si, per contra, convé més promoure una proposició de llei qualificada que reguli aïlladament les mesures de conflicte col·lectiu, les quals no han de ser necessàriament encabides en un Codi de relacions laborals. Però en qualsevol cas, tant en un cas com en l'altre es donarà compliment degut al compromís assumit pel cap de Govern abans que finalitzi la legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Agraïxo molt les seves paraules perquè penso que en un moment com en el que ens trobem ara amb certs conflictes socials, doncs, molts ciutadans agrairan aquestes paraules.

Tot i així, com ja heu dit, la Constitució regula a través dels seus articles 16, 18 i en concret justament el 19, on especifica que "la Llei regularà les condicions d'exercici d'aquest dret per garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat".

La Llei 33/2008, del 18 de desembre del 2008, qualificada de llibertat sindical va entrar en vigor el 21 d'abril del 2009, estableix les condicions que es requereixen per crear una organització sindical en la qual cal l'acord mínim de tres treballadors, que siguin majors d'edat, de nacionalitat andorrana o de nacionalitat estrangera i residents, i instaura un registre on aquestes organitzacions s'hi han d'inscriure obligatòriament. També regula la representativitat sindical en funció del percentatge de delegats, tant si es tracta del conjunt d'empreses del principat com si només es tracta d'un sector d'activitat en particular. Però no entra a desenvolupar, com heu dit molt bé, les condicions en les quals s'ha de poder fer ús del dret de vaga per part dels treballadors.

La Carta Social Europea en el seu article 6.4 també fa referència als drets dels treballadors a l'iniciar accions col·lectives, inclòs el dret de vaga.

En el tercer informe de l'ECRI es recomanava a Andorra que adoptés mesures per eliminar un dels obstacles que impedièren la ratificació del Pacte Internacional sobre els drets econòmics, socials i culturals de les Nacions Unides, i aquest és el

desenvolupament de la legislació que reconegui el dret de vaga.

El nostre grup parlamentari considera clau tenir una legislació clara sobre aquest aspecte, i veig que coincidim. Fins ara no s'ha elaborat cap text que reguli el seu exercici per part dels treballadors, provocant un buit legal.

Una legislació sobre el dret de vaga garanteix eines de diàleg i vies de negociació entre les organitzacions empresarials i els sindicats o els mateixos treballadors.

Podem parlar estona sobre la conveniència d'aquesta regulació legislativa, i segurament, com hem vist, coincidir en la seva importància.

Però la realitat és tossuda i tot i això hem arribat gairebé al final de la legislatura sense que s'hagi presentat cap text.

El cap de Govern va anunciar diverses vegades durant la legislatura que es presentaria aquesta modificació a la Llei de llibertat sindical, o qualsevol altre text com el Codi de relacions laborals, per incorporar la regulació al dret de vaga, que és el tema que ens ocupa.

I vull destacar, el compromís que va adoptar davant del secretari de Nacions Unides, el Sr. Ban Ki-moon, amb el que es va comprometre a desenvolupar i regular en una llei aquest dret.

En aquesta mateixa reunió, també va aprofitar per explicar el procés d'obertura econòmica que està fent Andorra. I, sincerament, creiem que, tot i que la història està plena de situacions en les quals calia aquesta regulació, amb l'obertura econòmica encara més.

Però també s'havia d'haver aprofitat el context social existent temps enrere, ja que ara la pressió sobre possibles vagues en alguns sectors del funcionariat no ofereixen el millor escenari per desenvolupar una regulació d'aquestes característiques.

Perdem oportunitats. I en aquest cas perdem l'oportunitat de regular un dret dels treballadors.

I si tot segueix igual, es deixarà per la propera legislatura, tot i que m'heu dit que per les properes setmanes es decidirà si entrarà o no, i espero que la decisió sigui que sí, perquè serà favorable per tots.

Sempre es corre per desenvolupar lleis que limiten drets, però ens costa molt actuar amb la mateixa diligència per fer lleis que ofereixen i milloren els drets.

Com no hi ha d'haver desencís dels ciutadans si no han estat capaços de complir els objectius amb els quals es van comprometre en el seu programa electoral?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Difícilment puc duplicar sense reiterar-me, però en qualsevol cas només per precisar perquè potser la Sra. Bonet no ha acabat d'entendre la meua resposta... Jo no he dit que en les properes setmanes es decidirà si s'entra o no a tràmit parlamentari la regulació de la llei que regularà les mesures de conflicte col·lectiu que reitero no és només el dret de vaga, també és el dret de tancament patronal. El que es decidirà en les properes setmanes és si la regulació d'aquestes mesures de conflicte col·lectiu que de ben segur s'entraran a tràmit parlamentari, és fa en virtut d'una llei específica o en el marc, diguem, d'un paquet legislatiu que inclouria un nou codi de relacions laborals, una nova llei qualificada d'acció sindical i una llei qualificada d'acció patronal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Bé, probablement no ho havia entès... és a dir que la meua repregunta, és a dir: Segur que abans d'acabar la legislatura, un text amb un format o un text amb un altre, entrarà a regular aquest dret.

M'he centrat només amb el tema de dret de vaga, no m'he centrat amb els altres perquè creia que era un tema massa ampli, -perquè són molts altres aspectes-, però voldria, penso que els ciutadans en aquests moments potser els caldria saber si realment en breu s'entrarà a tràmit parlamentari d'una manera o d'una altra. Penso que això no és tan important, l'important és que entri.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Evidentment, penso que és una evidència que si s'entra una iniciativa legislativa que el que pretén és desenvolupar l'article 19 de la Constitució, no el pot desenvolupar parcialment.

L'article 19 de la Constitució parla de les condicions d'exercici del dret a la defensa dels interessos econòmics i socials tant dels treballadors com dels empresaris. Per tant, en el moment que es reguli, s'ha de regular paral·lelament el dret de vaga, que és la manifestació de defensa dels treballadors com el tancament patronal que és el revers de la moneda, no?

En qualsevol cas, li confirmo que abans que acabi la legislatura s'entrarà a tràmit parlamentari una proposició de llei que en un abast més ampli o de forma més aïllada regularà les dues mesures de conflicte col·lectiu que són el dret de vaga i el tancament patronal, i per tant, quedarà degudament acomplert el compromís que va assumir el març del 2013 el cap de Govern davant el secretari general de les Nacions Unides.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé si no hi ha més preguntes, deixem aquí el primer punt de l'ordre del dia. Passem al segon punt.

2- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí núm. 52/2014 de l'1 de juliol i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern...

Sr. ministre, Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, hem tingut l'oportunitat de veure'ns sovint en aquesta sala amb temàtiques relatives al món fiscal, però segurament aquest primer debat d'aquesta

temàtica al Consell General que en realitat és un conveni per a l'eliminació de la doble imposició amb França, en aquest cas, i si em permeteu de parlar de conveni de doble imposició per no fer tan llarg cada vegada que usem aquest terme, si em permeteu doncs, aquest petit abús de llenguatge, no és certament un debat com un altre, o en tot cas com els que hem tingut en aquesta matèria, no?

No es sorprendrà ningú que faci també èmfasi en què segurament té un valor especial o segurament podríem dir que té una dimensió especial o possiblement doncs, un significat especial, però certament m'agradaria comentar aquesta certa especificitat abans de passar després a fer aspectes més tècnics.

La signatura de convenis és de fet un objectiu declarat de tots els governs d'Andorra des de mitjans d'anys 90. Tots han coincidit que aquesta és una eina molt útil per poder desenvolupar de manera adequada un marc de seguretat jurídica que permetés tant a les inversions andorranes doncs, de sortir cap a fora, com que les inversions de fora trobéssin també oportunitats aquí i que per tant, tot redundés en una millor i major competitivitat d'Andorra.

Podríem dir que ha esdevingut una mena de "lloc comú", del discurs polític andorrà des dels mitjans dels 90. I per tant no és d'estranyar que ja a l'any 2006, el cap de Govern Albert Pintat, demanés suport a França en aquest procés de modernització del sistema fiscal andorrà en aquells passos ja inicials i que el primer ministre Dominique de Villepin, en aquell moment, expressés un compromís de França, en el sentit de facilitar l'inici de negociacions d'un conveni, un cop estessin realitzades aquestes primeres reformes ja en l'àmbit fiscal.

També, segurament mereix ser citat que el setembre del 2009, el ministre de pressupost de comptes públics i de reforma de l'estat, el Sr. Éric Woerth, adreçà també al cap de Govern Jaume Bartumeu, en aquest cas, una carta confirmant aquesta mateixa predisposició francesa, donant seguiment de fet a un senyal fort que el Govern d'Andorra va enviar i que Andorra va enviar cap a la Comunitat Internacional en matèria de transparència financera internacional en signar aquell mateix any 2009 el tractat d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb França.

Avui per tant, fruit de tots aquests passos tenim el primer conveni de doble imposició a debat aquí al Consell General. Un debat que segurament tots coincidirem en què ja no es podria demorar més. Un debat que segurament tots coincidirem en dir que havia de tenir lloc durant aquesta legislatura i que

era obligació d'assolir aquest objectiu durant aquests 4 anys.

Portar per tant, a debat de ratificació aquest conveni era important perquè segurament tots som conscients també, que aquest ens permetia obrir la porta... construir una veritable xarxa de convenis de doble imposició com s'han fet en la part, diguéssim de convenis d'intercanvi d'informació en matèria fiscal i com estem fent precisament també, durant aquests darrers mesos i aquestes darreres setmanes de forma molt intensa.

Aquest primer conveni, per tant, probablement era el més difícil, perquè en aquell moment on iniciàvem els passos al 2011, encara estàvem lluny de tenir tots els elements de què avui disposem per iniciar una negociació d'aquest tipus. I no oblidem tampoc que l'entorn d'aquell moment i l'actual en particular, -aquí la coincidència és plena-, del debat sobre fiscalitat, sobre afers fiscals en general... ja sigui globalment o a prop de casa nostra ha canviat substancialment en els darrers anys, fruit tant de la crisi econòmica com financera que hem patit.

Res no tornarà a ser com abans en aquest àmbit i com deia el copríncep Hollande, sempre n'hi ha que pensen que capejant el temporal ens podem exonerar de les responsabilitats, però va fer bé en afegir que aquesta via no tenia sortida, no ens hauria protegit de res i ens hauria aïllat.

I en aquest context, el primer conveni de doble imposició, havia de ser amb França. Només podia ser amb França. Per l'especial relació que hi tenim en molts àmbits: econòmic, comercial, cultural, històric, polític... però sobretot perquè és una relació especial, com especial probablement és el debat d'avui, i aquest element si em permeteu al final de la intervenció hi faré una petita referència ja que avui tenim molts convenis també que tenen un cert caràcter especial.

Quan vam iniciar aquesta legislatura, vam posar un èmfasi immediat amb el tema de reequilibri de les relacions amb França, ens ho heu sentit a dir moltes vegades, al cap de Govern, al conjunt de ministres en molts àmbits diferents i ho hem fet repetidament des del primer moment. Ho vam fer en els discursos, en les declaracions, també amb els actes i ho vam fer aquí i a fora però sobretot diria acompanyat d'actes, perquè un conveni i un conveni d'aquestes característiques només era possible en aquell moment en un clima de confiança, i la confiança es guanya certament en el discurs però segurament es consolida en els actes.

Per això ja des del setembre del 2011, vam comunicar tant aquí com a fora una mica l'agenda, la nostra agenda especialment pel que fa a la part

relativa de la reforma fiscal. Impost de societats, activitats econòmiques pel 2011, finals del 2011 i per tant d'aplicació del 2012; Impost General Indirecte que substituïa els impostos indirectes el 2013; Impost sobre la Renda de les Persones Físiques el 2014, això... l'agenda es va comunicar de forma pública al setembre del 2011 i, per tant, poder presentar en aquell moment coincidint amb aquesta presentació d'agenda, difícil, ambiciosa però que segurament tots som conscients que comportava costos i dificultats poder presentar la perspectiva de negociació d'un conveni era, segurament, la millor manera de donar-hi suport i celeritat.

Això és el que vam anar a explicar el síndic i el cap de Govern al copríncep francès Nicolàs Sarkozy a l'octubre del 2011. Un discurs, en aquell moment també, suportat per actes, suportat per gestos de ferma voluntat política lligat sempre al concepte de reequilibri de les relacions amb França.

Tots recordarem que en aquell moment la perspectiva d'acords sobre els tractats de problemàtiques com la frontera o la conca de l'Ariège, -l'aigua de la conca de l'Ariège-, que es van signar efectivament al febrer del 2012, ajudaven a establir aquesta confiança i ajudaven a afirmar aquesta voluntat política.

Per tant com deia, el discurs sense actes no és suficient, el discurs genera confiança però la credibilitat es guanya amb decisions, amb gestos, amb actes i també amb votacions en aquesta Cambra.

La confiança atorgada en aquell moment des de l'Elisi, va ser clau perquè avui estiguem aquí en aquest debat, i permeti'm en aquest moment tenir un reconeixement especial, diria, un record també un punt emocionat en nom del Govern per la figura del Representant personal del copríncep, Christian Frémont, que era el cap del gabinet del president Sarkozy i que ens ha deixat fa poc. Aquesta persona va ser en aquell moment un element clau, una persona clau en la relació d'establiment d'aquesta confiança. La capacitat de diàleg i la voluntat d'entesa que sempre va manifestar sempre han estat presents i sempre han tingut resposta per la nostra part.

El compliment de la primera fase de la reforma tributària, per tant, va permetre encetar les negociacions a principis del 2012 i van culminar a l'abril amb la primera rúbrica d'aquest Conveni de doble imposició el text que avui, de fet, arriba avui a debat.

Havíem assumit la rúbrica, l'havíem assumit sense tenir un impost de la renda de les persones físiques, ni entrat a tràmit, ni tan sols un projecte, i se'ns

reconeixia en canvi la seva futura homologació. D'això se'n diu confiança i aquesta confiança que per definició només pot ser mútua -i em permetran que abusi d'aquesta redundància-, havia de ser corresposta, i havia de ser corresposta amb discursos, amb actes i amb votacions en aquesta Cambra.

El calendari sempre és capriciós en política... que us haig d'explicar! I, per tant, va voler que aquest procés coincidís també amb la campanya de les presidencials franceses que a ningú se li escapa i tothom recorda va ser molt centrada, molt intensa amb tot el relacionat amb els afers fiscals.

Jo crec que aquest fet contribueix a valorar avui amb la perspectiva encara més, segurament, la importància de la voluntat política en què ambdues parts van demostrar per arribar a un acord perquè el context segurament no era fàcil per cap de les dues parts.

El resultat de les presidencials va posar un nou desafiament al text rubricat en el seu procés d'elaboració ja que aquest havia de ser signat per un nou executiu sortit de l'alternança política a França.

El clima de confiança havia de ser reafirmat i només la voluntat i la capacitat de diàleg doncs, podien permetre explicar els avenços que per part nostra també es produïen i cercar l'entesa que podia permetre aquesta reafirmació del clima de confiança; i diria que més que reafirmació, reforçament.

La trobada amb el copríncep Hollande a finals del 2012 va permetre iniciar el camí de cara a la signatura del text. I em permetran aquí fer un nou reconeixement, a la figura també del representant personal del copríncep francès, en aquest cas, la Sra. Sylvie Hubac. Amb la Sra. Sylvie Hubac, el Govern i els interlocutors que hem treballat, hem trobat una interlocutora oberta sempre a mantenir i aprofundir el clima de confiança i ha sigut també un plaer poder anar acompanyant... poder anar acompanyant tot aquest procés que ha portat a la signatura del Conveni entre els ministres Moscovici i Cazeneuve i el ministre Cinca a París.

La confiança guanyada pels discursos, guanyada pels actes havien propiciat finalment la signatura d'aquest primer Conveni.

Dèiem en principi que aquest Conveni tenia un valor especial, un significat especial o una dimensió especial però també va merèixer un gest especial per part del copríncep francès en fer coincidir l'anunci de l'aprovació per part del Govern en sessió del Consell de Ministres de forma immediatament prèvia a la seva visita oficial al Principat en qualitat de copríncep, donant així pas a la tramitació del text cap a l'Assemblea Nacional, on es troba avui en dia a debat.

Un gest que responia al propi Govern d'Andorra també tramitant aquest text cap el Consell General just després de la visita.

La conclusió de convenis amb altres estats, segurament no ho podem considerar com un element clau en l'estratègia de posar Andorra en situació de competir. Consolida un marc de seguretat jurídica, permet inversions en els dos sentits de mutu interès, i aquests convenis també permeten a les empreses andorranes, en aquest cas, de prestar serveis a l'estranger sense haver de ser sotmesos a la retenció d'origen sobre la facturació.

Per tant, és un element importantíssim amb la vertebració de qualsevol nou sector i especialment amb el sector de serveis a prestar des d'Andorra.

L'acord inicial de negociar sobre la base del model OCDE va ser també un punt clau. Era molt més avantatjós fer això que començar amb un conveni adhoc. Ara, possiblement amb el temps, hem perdut aquesta perspectiva però en aquell moment era un debat que existia i era molt millor negociar sobre la base del model OCDE ja que posicionava Andorra al mateix nivell i en igualtat de condicions que la resta d'estats en matèria de fiscalitat i també facilitava la demanda d'alguna inclusió d'article en el projecte.

Els convenis adhoc que també existeixen en matèria fiscal, i concretament amb França amb algun altre microestat, poden tenir lectures jo diria que segurament més mitigades.

El model de conveni fiscal de l'OCDE distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes establint que el país de residència elimini la doble imposició, si escau.

Aquest Conveni es compon de vint-i-nou articles que es desenvolupen al llarg de sis capítol: camp d'aplicació, definicions, imposició de la renda, mètodes per eliminar la imposició, disposicions especials i disposicions finals; i s'acompanya també d'un protocol que completa certs articles del Conveni.

Però en conclusió, la negociació d'un conveni amb França considerada com un dels principals actors internacionals i segurament capdavantera en la lluita contra el frau i l'evasió fiscal, va ser un primer pas de referència.

També s'homologava un marc fiscal competitiu a l'entorn de la figura del 10%, que aquest és un element molt important i continua sent per les noves negociacions que ara tenen lloc. Es fixaven retencions a l'origen competitives -sobre dividendes, sobre royalties, o cànons, sobre interessos-, i es preveia també l'acceptació d'un intercanvi

d'informació en base a l'acord del 2009 sota prèvia demanda.

Si aquest text té una lectura especial des del punt de vista de les relacions bilaterals he de manifestar que també té el seu cert punt de vista de valoració pròpia de la legislatura. Havíem enfocat aquesta legislatura des del principi sota el prisma de la proactivitat... una paraula doncs que se'ns recorda sovint en aquesta Sala! I poques vegades, és veritat, que tindrem una millor mostra d'agafar iniciatives o de definir posicions pròpies amb tanta claredat.

També la situàvem sota el prisma del rigor, entès com seriositat en el treball però sobretot també en aquest cas entès com a compliment dels compromisos adquirits.

També parlàvem sota el prisma de l'obertura duta a terme tant pel que feia el marc jurídic necessari com des del punt de vista de la seva implementació més efectiva.

També ho fèiem sota el prisma de l'alineament entre les reformes domèstiques i la política exterior i poques vegades trobarem en l'encadenament d'esdeveniments de desenvolupament de la reforma fiscal i en la definició dels seus continguts un alineament tan clar en exposicions de la negociació bilateral del CDI o en l'evolució d'altres tipus de negociacions a nivell internacional com la transparència financera i fiscalitat tant amb l'OCDE com amb la Unió Europea.

Tinc de dir també que sempre hem insistit en el prisma de la continuïtat, i ho he destacat al principi de la intervenció aquest objectiu era compartit pels diferents governs anteriors i sempre hem destacat que tots ells han sumat passos per arribar avui a aquest resultat.

També hem de mantenir present que aquest és un primer pas i que la construcció d'una xarxa requereix també continuïtat que hem d'ambicionar en el futur.

I acabo ja Sr. síndic.

També ho havíem situat sota el prisma de transversalitat. També és una d'aquestes paraules que ens heu sentit insistir molt. La consolidació de l'equip de treball que s'ha posat en marxa amb components de l'equip de Finances d'Economia i d'Exteriors, crec que és una molt bona experiència, una experiència molt positiva que amb el suport dels equips assessors que ens han acompanyat esdevé la millor garantia de continuïtat segurament per aquest esforç. Permeti'm doncs, fer un reconeixement a la seva feina.

Acabaré fent referència a la voluntat política del reequilibri a les relacions bilaterals que comentava al principi; unes relacions especials, úniques i que el fet

que avui tinguem aquí quatre tractats o quatre convenis bilaterals amb França, no es pot aïllar d'aquesta voluntat política.

Aquesta legislatura haurem votat un total de sis tractats en temes especialment sensibles i importants d'educació amb la presència del sistema francès en el si de la nostra oferta educativa de manera gratuïta i de lliure elecció; la cooperació policial o la protecció civil que parlem avui, que han estat presents des de fa molts anys en l'agenda bilateral i ho sabem molts dels que estem en aquesta Cambra.

No es pot aïllar d'aquests resultats el clima de confiança establert en la República Francesa perquè sempre hem insistit molt que mantenim un vincle especial que la figura dels coprínceps és important. No hem d'oblidar que els tractats i aquests convenis són d'Estat a Estat i que, per tant, la dimensió de confiança entre governs és molt important. Però, aquesta bipolaritat amb la relació amb França intrínsecament lligada a les nostres arrels, intrínsecament lligada al nostre sistema institucional, intrínsecament lligada a la figura dels coprínceps resulta essencial per entendre tant el contingut real com el potencial desenvolupament de la relació.

Desenvolupament de la relació bilateral que no tan sols pot tenir efectes a nivell franco-andorrà sinó que també pot tenir efectes en altres relacions internacionals com els afers europeus.

El discurs del copríncep en la recent visita, així ho recordava: "*Bo seria tenir-ho tot ben present a l'hora d'enfocar el nostre futur*".

Per tant, espero comptar amb el suport d'aquesta Cambra per a la ratificació d'aquest primer conveni amb la confiança d'aquesta també que sigui i que s'obri al nostre un futur on hi hagi més debats i que siguin menys especials perquè esdevinguin habituals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al moment de les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt...

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

El nostre grup parlamentari votarà l'aprovació de la ratificació d'aquest Conveni establert amb el govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions. Ho farem convençuts que aquest

Conveni s'inscriu, com deia el ministre fa un moment, en la línia de continuïtat en la defensa d'una política d'Estat en el marc del procés que va suposar, un procés que havia començat anys abans, sobretot mesos abans, que al setembre del 2009 a l'Edifici administratiu del carrer Prat de la Creu -ho ha recordat també el ministre- signéssim amb el ministre d'Economia i Finances de la República Francesa el primer Acord d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda que signava amb un dels dos estats veïns. Un acord que va suposar que al cap d'un moment es refermés també, es donés confirmació, a la plena disponibilitat de França per establir un conveni per impedir la doble imposició -el que ara ratificarem-, i dic la confirmació de la plena disponibilitat perquè també volia recordar que un govern francès anterior al que estava en funcions o treballava quan nosaltres vam signar aquest acord d'intercanvi d'informació ja li havia enviat una carta de compromís al Govern andorrà que presidia el Sr. Albert Pintat manifestant aquesta disposició.

Hi ha doncs, insistim, una clara continuïtat en la progressiva implementació d'un model de país modern amb un Estat que sigui present i fort, que no estigui diluït i perdut, i que faci possible tot plegat un redreçament de la nostra economia.

Per això avui aprovem aquesta ratificació, o per això també avui aprovem aquesta ratificació del Conveni, tot i que pugui haver i hi ha, alguna disposició, algun article que, no ens hem d'enganyar o no els he d'enganyar, no ens acabi d'agradar.

Andorra ha de continuar en aquest camí de franca i sincera col·laboració amb la comunitat internacional que es va encetar l'any 2009 amb l'aprovació per aquest Consell General de la llei que feia possible aquests acords d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda, i que ho feia d'acord amb el model establert per l'organisme internacional OCDE.

La subsegüent signatura de nombrosos acords d'intercanvi d'informació fiscal sabem tots, recordem-ho, que ens va permetre treure Andorra de la llista grisa de paradisos fiscals d'aquell mateix organisme de l'OCDE.

I ara som..., -avui, penso jo, que es marca una fita important-, som en l'etapa següent en la qual hem de refermar el nou enfocament de la transparència per enfortir la imatge internacional d'Andorra. Convé continuar la tasca iniciada l'any 2009 de col·laboració amb l'OCDE, no ens hem d'amagar.

La recent trobada dels dies 20 i 21 del mes passat a Austràlia dels ministres de Finances del G20 ha confirmat clarament una orientació, que és l'orientació de la lluita contra l'evasió fiscal. I la Cimera de Brisbane del 15 i 16 de novembre serà

una nova trobada important internacional en aquesta mateixa direcció.

Per tant, seria una absoluta irresponsabilitat negar l'evidència, i l'evidència és que la transparència financera és el desafiament del segle XXI.

El dia 16 de setembre, recordem-ho també d'aquest setembre passat, el centre de política i d'administració fiscal de l'OCDE que dirigeix el Sr. Pascal Saint-Amans va presentar una sèrie de propostes i acords sota el títol d'"Erosió fiscal i transferència de beneficis" que s'ha posat a la taula del G20 en la reunió que m'he referit fa un moment.

Aquest paquet de mesures pretén constituir una mena de corassa contra l'erosió de la base de l'impost i la transferència dels beneficis.

Per tant, -i ja vaig acabant, Sr. síndic-, aprovem convençuts la ratificació d'aquest Conveni amb la República Francesa perquè permet confirmar clarament la voluntat d'Andorra de seguir col·laborant amb la comunitat internacional com ja ho ha estat fent i ho fa en la lluita contra activitats il·lícites.

Estem convençuts que aquest Conveni i la transparència en l'activitat financera que se'n deriva són de cabdal importància per aconseguir que empresaris francesos i de la resta d'Europa es plantegin seriosament i tranquil·lament, és a dir que ho puguin valorar positivament, venir a invertir i a crear activitat econòmica a casa nostra, i això també és un element que hem de tenir en compte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Serà el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Sr. David Rios, teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui és un dia important per Andorra perquè finalment el Conveni per evitar la doble imposició amb França es ratificarà previsiblement al nostre Consell General. Encara que manca per part de l'Estat francès el seu suport res no fa preveure que no es doni suport al Conveni i, per fi, aquest Conveni entri en vigor molt properament.

L'economia andorrana necessita diversificar-se de manera molt urgent, depenent excessivament del sistema financer, del turisme i dels ingressos dels impostos especials.

Els socialdemòcrates sempre hem cregut que sense convenis per evitar les dobles imposicions, en aquest cas amb França o Espanya, la diversificació econòmica és del tot impossible.

Val a dir que no només creiem en què els CDIs hagin de ser els instruments per aquesta diversificació econòmica, creiem que calen altres fronts per assolir-la.

L'acord d'associació amb Europa o una obertura econòmica efectiva han de complementar la nostra aposta pel futur.

Hem de reconèixer que aquest és un conveni que no neix del no res. És un punt en el camí en el que els socialdemòcrates hem treballat intensament per arribar-hi, però també un punt en el camí en el que Andorra hi ha arribat gràcies als esforços de molts actors.

Voldria recordar la Declaració de París, la Llei d'intercanvi d'informació fiscal, els convenis d'intercanvi d'informació a la demanda signats en múltiples països, l'adaptació legislativa de l'Acord monetari i la implantació al marc fiscal destacant l'impost de societats, l'IGI i l'IRPF entre altres, que han creat el caldo de cultiu necessari per poder votar avui la ratificació d'aquest Conveni.

De totes maneres, de tot aquest procés voldríem ser crítics en com s'han desenvolupat els passos en aquesta legislatura. Per una banda, voldríem destacar molt positivament la prompta signatura el 2 d'abril del 2013 del Govern amb el copríncep Sarkozy; però també hem de ser crítics i voldríem destacar l'any i sis mesos que ha costat portar aquest text al Consell General i a l'Assemblea Nacional Francesa. La raó d'aquest retard tan important és que en el text del Conveni no ha arribat al Consell General ni a l'Assemblea Nacional Francesa fins que no hem tingut un IRPF aprovat. Un retard d'un any i mig que prové únicament de la resistència de DA per aprovar l'IRPF tot i sabent que era condició indispensable per a l'aprovació de convenis per evitar la doble imposició. Aquest és el preu que Andorra ha hagut de pagar per no trencar el grup de 22.

El preu que els empresaris andorrans han perdut un any i mig a poder oferir els seus serveis al mercat francès sense penalitzacions. Un any i mig perdut per a crear nova ocupació. Un any i mig perdut per a incrementar la facturació de les empreses. Finalment, un any i mig per discussions internes.

En tot cas, volem reconèixer i destacar que per fi, les empreses andorranes podran oferir els seus serveis en un mercat, el francès, de 66 milions de persones sense ser gravades impositivament com es feia fins ara amb un 33%, fet que dificulta enormement que

les nostres empreses treballessin a França. En tot cas, les empreses franceses podran operar a Andorra de la mateixa manera que les andorranes a França

I és que estem convençuts que la diversificació econòmica no vindrà només de la inversió estrangera, sinó que també vindrà de la mà d'empreses andorranes que puguin oferir els seus serveis a França, a Espanya o a països on l'economia pugui contractar els nostres serveis.

Aquest darrer aspecte no és trivial ja que mentre la inversió estrangera depèn de les empreses que es vulguin deslocalitzar per venir a Andorra, aquest conveni permeten a les empreses Andorranes operar a l'exterior. I l'èxit de tot això depèn únicament de nosaltres. Aquesta és una oportunitat que els nostres empresaris han de saber aprofitar, per obrir-se a l'exterior, per crear llocs de treball, en definitiva per créixer.

Volem constatar que el conveni incorpora clàusules anti-abús per evitar utilitzar-lo com a foment de l'evasió fiscal i clàusules de no doble exoneració per evitar que l'obligat tributari exoneri mitjançant el conveni als dos estats.

En quant a les persones físiques, queda pendent el fet que França evolucioni cap a un sistema fiscal basat en la nacionalitat en lloc de la residència, aquest fet, que no és menor, faria que el conveni deixés de tenir efecte per a les persones físiques quan l'Estat francès evolucioni cap a dita modificació. Caldria veure, si mai es dona el cas, quins passos ha de fer Andorra per pactar unes noves condicions als residents de nacionalitat francesa. Aquesta és una incògnita sobre la que no podem amagar una certa preocupació.

Finalment, destacar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata agraeix intensament als membres de les delegacions andorranes, agraeix intensament a l'Estat Francès i a les seves pròpies delegacions que han treballat per fer possible que aquest conveni avui el podem ratificar en aquesta Cambra i que pugui ser el primer conveni per evitar la doble imposició que entra en vigor a Andorra.

El nostre grup parlamentari votarà convençut a favor del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda.

Gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata.

Sra. Meritxell Mateu, teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Fa 10 anys, el novembre del 2004, es mencionava per primer cop en un tractat internacional, la possibilitat d'establir CDI's amb els Estats membres de la UE. Va ser al MOU o declaració comuna d'intencions, adjuntat a l'Acord entre Andorra i la CE relatiu a l'establiment de mesures en matèria de fiscalitat de l'estalvi. És interessant assenyalar Sr. ministre que dit MOU, va ser signat a Brussel·les per tots els Estats membres del moment mentre que l'acord de la fiscalitat de l'estalvi es va signar amb la Comunitat Europea únicament.

Aleshores estàvem encara a les basseroles del nostre disseny fiscal, pel que es va inscriure dita possibilitat un cop aquest estès assolit.

I, 5 anys més tard, el març del 2009 es va tornar a inscriure la premissa d'assolir un CDI, aquest cop amb França, quan es va fer la Declaració de París, amb la preciosa mediació, repeteixo la preciosa mediació del representant del Copríncep francès de l'època Christian Frémont, -ja que recordeu el març del 2009 era una època molt complicada-, i que, com ho ha comentat el Sr. ministre, ens va deixar fa poc a causa d'una malaltia... però quan es va fer això, el nostre mapa fiscal no estava encara tancat.

I, avui, senyores i senyors consellers, 5 anys més tard (anem de 5 en 5), ara que ja tenim el mapa fiscal estructurat, i és amb una gran satisfacció i potser una punta d'emoció, de veure que el primer CDI que vam signar amb França i que avui, versemblantment ratificarem, en tot cas el nostre grup parlamentari i pel que he sentit la resta de la Cambra hi donarà suport, serà una realitat molt aviat.

Dit això, permetin-me que assenyali de nou, seguint el que ha manifestat el president del Grup Mixt, que aquesta fita ha estat possible mercès als esforços conjunts i continuats i més enllà del que el ministre anomena "un lloc comú del discurs polític a Andorra", dels diferents Governos de Forné a Martí, passant per Pintat i Bartumeu, perquè van dirigir tota la seva política amb fets i actes internacionals per homologar el nostre país amb l'entorn i oferir-li noves oportunitats de creixement econòmic i social.

Per fi, podrem posar cara i ulls, amb números i fets a l'obertura econòmica vers l'exterior, ja que mercès al conveni, les prestacions de servei fetes des d'Andorra a França, -ja ho ha mencionat el conseller Rios-, que avui en dia estan gravades al 33,33%, ho estaran al 10%. Tenint en compte que l'empresa d'origen de la prestació és Andorra, i que el nostre IRPF o IS tenen

un tipus del 10%. Podrem, senyores i senyors consellers, tornar a ser més competitius i ampliar el nostre mercat sense penalitzacions fiscals.

Sí, Sr. Rios, perquè contràriament al que vostè va afirmar en aquesta Cambra el 24 d'abril durant el debat de l'IRPF, el tipus del 10%, establert al nostre IRPF és suficient. I és suficient per, el cito a vostè, "aconseguir una homologació verdadera que ens permeti signar els convenis per evitar la doble imposició".

Permeti'm que em felicitzi que la seva profecia no fos encertada i que reiteri el nostre convenciment que el tipus del 10% d'IRPF era el correcte. IRPF, que per cert, el conjunt d'aquesta Cambra va votar menys vostès que es van abstenir. Tampoc, de fet van votar l'obertura econòmica i avui m'ha plagut molt escoltar que hi donaven plenament suport.

Pel que fa al tipus del 10%, la prova fefaent de l'encert d'aquest tipus, -és un bon tipus-, és el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda, que avui ratificarem. I aprofito, per saludar també el fet que l'Assemblée Nationale Francesa ja hagi nomenat ponent per treballar aquest conveni i ratificar-lo en breu. No m'aventuraré massa si afirmo que l'horitzó de l'entrada en vigor està a tocar.

És cert que quan es va signar, algunes veus que defensaven els residents francesos al Principat, van criticar, a voltes durament, algunes de les disposicions inscrites dins del Conveni com la clàusula de l'article 3.2. Dita clàusula obre la porta a que en un futur els ciutadans francesos residents al país puguin ser gravats des del seu país d'origen encara que la residència fiscal i la seva activitat econòmica siguin a Andorra.

La inclusió d'aquesta disposició al Conveni, no és més que la expressió de la voluntat de França de fer evolucionar el seu sistema en base a la nacionalitat seguint el model d'imposició fiscal dels Estats Units. És a dir, que els nacionals han de pagar impostos als Estats Units d'acord amb la seva fiscalitat, visquin a on visquin.

Ara bé, m'agradaria matisar aquest alarmisme que es va generar, tenint en compte que, França per assolir aquesta fita i gravar els seus ciutadans a Andorra, haurà de canviar els més de 125 convenis per evitar la doble imposició que té vigents amb 125 països diferents, ja que la clàusula només s'aplicarà un cop tots aquests acords hagin estat revisats.

És a dir que, tot i ser conscients d'aquest desig de canvi de model per part de França, creiem que els temors que es van expressar fa uns mesos, són ara

per ara hipotètics i en tot cas només podrien ser realitat a llarg termini.

Senyores i senyors consellers, hem de seguir sent optimistes i, malgrat el context econòmic i social difícil que ens envolta, creure que les reformes aprofundides que el país està vivint van portant poc a poc els seus fruits. Celebrem, doncs, que el CDI que aquesta tarda ratificarem pugui donar l'impuls necessari perquè els nostres ciutadans i ciutadanes i operadors econòmics puguin obrir mercats essent competitiu mercès a la internacionalització. Estem fermament convençuts que la sostenibilitat de l'Estat, el seu creixement a nivell econòmic i social passen també per aquí!

Acabaré amb una citació de Voltaire, ja que parlem de França, doncs, he agafat un filòsof francès, que resumeix el trajecte que el nostre país ha fet per arribar fins aquí i que l'ha d'esperonar per seguir treballant, i mirant el futur. Diu així: "Un jour tout sera bien, voilà notre espérance : Tout est bien aujourd'hui, voilà l'illusion."

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Desitja intervenir el Govern...

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, i vist el manifestat i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem ara al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 52/2014, de l'1 de juliol, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sra. ministra, Sra. Roser Suñé.

La Sra. Roser Suñé:

Gràcies Sr. síndic.

L'actual Conveni Franco andorrà en l'àmbit de l'ensenyament expira properament, i davant de la voluntat d'ambdós països de continuar assegurant un

ensenyament gratuït i públic, l'11 de juliol del 2013 es va signar a París el nou Conveni per a un període de deu anys.

El Conveni reflecteix la voluntat d'ambdues parts de garantir la continuïtat del sistema educatiu francès a Andorra, present entre nosaltres des d'inicis del segle XX.

L'estabilitat actual i el bon funcionament del Conveni signat el 2003 han fet que el nou Conveni permeti actualitzar i millorar l'anterior.

Aprofito també per remarcar aquí la bona entesa i el bon treball que hi va haver en el període de negociació entre ambdues delegacions.

Tot seguit recordaré els principals punts i explicaré les millores que s'aporten en el nou Conveni.

El Conveni s'estructura en tres títols: sistema d'ensenyament francès a Andorra, altres àmbits de col·laboració i disposicions finals i clou amb dos annexos, dels quals el primer tracta sobre les candidatures a un lloc de direcció a Andorra i el segon, sobre l'ensenyament de la llengua catalana i de les ciències humanes i socials a Andorra.

Dins del títol I, que compta amb 20 articles dels 31 que té el Conveni, s'hi explica com es desplega el sistema educatiu francès a Andorra, la validesa de les seves titulacions i les estructures que en garanteixen el bon funcionament.

La filosofia de la presència del sistema educatiu francès a Andorra es manté d'acord amb els principis de gratuïtat i de vocació de servei públic obert a totes les famílies que ho desitgin.

El personal de l'ensenyament públic, necessari per al bon funcionament de les escoles, llevat del personal de formació andorrana, és contractat per l'Administració francesa. Els andorrans poden optar a aquestes places en igualtat de condicions que els nacionals francesos.

S'hi defineix el rol i la missió del delegat de l'ensenyament francès a Andorra i el de la Comissió Mixta Franco andorrana per a l'ensenyament, que es compon de representants dels ministeris encarregats de l'educació, de l'ensenyament superior i dels afers exteriors.

S'hi concreta i s'hi clarifica la coordinació en matèria de prevenció, educació i promoció de la salut, i es preveu que es coordini entre els responsables del ministeri encarregat de la salut i el benestar del Govern d'Andorra i el delegat de l'ensenyament francès a Andorra. És important destacar que s'han d'executar els plans i les accions de protecció en matèria de salut que estableix el Govern d'Andorra.

Detallaré a continuació algunes de les novetats principals que s'han introduït en aquest títol, a proposta de les dues parts.

Primera mostra. La creació d'un marc d'intercanvis de serveis entre ensenyants d'ambdós sistemes. Permet d'obrir la possibilitat de bones pràctiques educatives i facilitar els intercanvis entre els professionals. Les modalitats d'aquest intercanvi es definiran a través de la Comissió Mixta Franco andorrana.

A més a més, els dos governs acorden organitzar i promoure accions educatives i culturals en el marc de la Francofonia per als alumnes dels diferents sistemes educatius del país a fi d'enfortir la presència de la llengua francesa entre nosaltres.

També s'especifica la possible prioritat de retornar del personal que hagi marxat del Principat i que desitgi reincorporar-se al país.

L'ensenyament de la llengua catalana i de les ciències humanes i socials d'Andorra en el marc de la formació andorrana, manté l'estructura que ja preveien els convenis del 1993 i del 2003, només amb un canvi de nomenclatura, passa a nomenar-se "ciències humanes i socials d'Andorra" en lloc de "geografia, història i institucions d'Andorra".

En el títol II, sota el títol "Altres àmbits de col·laboració", es posa de manifest la necessitat de seguir amb les tasques d'orientació i informació dels alumnes per accedir al sistema d'ensenyament superior a França. S'hi garanteix la coordinació entre els diversos responsables en matèria d'orientació dels dos sistemes educatius.

També, s'hi recull la voluntat de treballar conjuntament en matèria d'ensenyament professional i de reconeixement de l'aprenentatge al llarg de la vida.

Les dues parts confirmen la voluntat de promoure i facilitar l'accés dels alumnes d'Andorra a formacions d'ensenyament superior a França. Aquest article inclou la voluntat d'incentivar les relacions entre les universitats d'ambdós països amb l'objectiu de poder implantar formacions i diplomes en col·laboració internacional.

A les disposicions finals trobem un article únic, que tracta dels procediments interns necessaris per a l'entrada en vigor del Conveni. Es preveu la possibilitat d'esmenar el Conveni de comú acord. I com el Conveni anterior, té una durada de deu anys amb la possibilitat que sigui tàcitament renovat.

En relació als annexos, el primer explica el procediment per ocupar funcions de direcció d'escola a Andorra, regula les candidatures a un lloc de direcció a Andorra i en cas d'igualtat entre dos

candidats preveu que es donarà prioritat al nomenament d'un director d'escola de nacionalitat andorrana.

El barem que s'hagi d'aplicar quedarà fixat per la Comissió Mixta Franco andorrana.

Amb l'annex 2, com ja he citat, garanteix la presència de la llengua catalana i de les ciències humanes i socials al llarg de l'educació a les escoles franceses.

Durant una dècada, període de vigència de l'anterior Conveni, que era ja hereu dels antics textos i símbol també de la relació del copríncep francès amb el nostre país, el sistema educatiu francès ha conviscut amb els altres sistemes educatius i hi ha hagut una bona entesa entre les dos administracions amb l'objectiu comú de formar ciutadans del nostre país.

En definitiva, el nou Conveni enforteix i amplia els àmbits de col·laboració entre els sistemes educatius andorrà i francès en l'esperit de mantenir la diversitat cultural i lingüística del Principat d'Andorra en el marc de la missió de servei públic que compleix el sistema educatiu francès a Andorra.

Crec que tots vostès compartiran amb mi que l'estructura educativa d'Andorra és un dels nostres trets d'identitat més preuats i la nostra missió és vetllar perquè continuï sent una de les nostres riqueses al llarg d'aquest segle XXI

La presència dels tres sistemes (andorrà, francès i espanyol) esdevé alhora una eina bàsica de la nostra cohesió social. Els nostres infants i joves es retroben al si de les escoles i és dins d'aquest marc de convivència que es conforma el nostre futur teixit social.

Espero poder comptar, que el text compti, amb el suport dels grups parlamentaris en la presa en consideració de la ratificació del Conveni.

Moltes gràcies

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Començo amb la paraula orgullosos.

Orgullosos ens hem de sentir de disposar d'un sistema educatiu a Andorra que inclogui els tres models existents. L'andorrà, l'espanyol i el francès.

Models públics i gratuïts que ofereixen als alumnes la possibilitat d'elecció sense discriminacions.

Andorra tindrà l'oportunitat de donar a conèixer la fortalesa dels tres sistemes educatius a representants de tot el món. Ja que des del passat abril forma part de la Iniciativa mundial per l'educació en primer lloc, pilotada per la UNESCO.

Aquesta Iniciativa mundial per l'educació en primer lloc va ser una proposta de Ban Ki-moon, secretari general de l'ONU, i vol promoure l'accés universal a l'escolarització, la millora de la qualitat en l'ensenyament i una ciutadania global a l'escola. Hi ha 14 països impulsors de la iniciativa, com els Estats Units, Bangla-Desh i Andorra, entre altres.

La directora general de la UNESCO, la Sra. Irina Bokova, en la seva visita al Principat va expressar que en la seva opinió "Andorra és un país campió" en l'àmbit de l'educació, pel fet de disposar de tres sistemes educatius, multilingüisme a les escoles i la voluntat d'introduir les noves tecnologies en l'educació. La directora va assegurar que és una experiència extremadament interessant per a molts països i que la tindran en compte en el seu treball a l'hora de definir el model d'educació que es vol per al segle XXI.

En la passada visita del copríncep francès, el Sr. Hollande va remarcar la voluntat de mantenir i millorar el sistema educatiu francès a Andorra, "un ensenyament que és gratuït i que ho ha de seguir sent", van ser les seves paraules.

També, va assegurar que els andorrans podrien continuar accedint a l'ensenyament universitari francès amb totes les facilitats possibles. Va assenyalar que: "No s'entendria que forméssim tants joves andorrans i que després no es poguessin acollir a les universitats franceses."

La Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit d'ensenyament no fa res més que confirmar la continuïtat del sistema educatiu francès a Andorra.

Fet del que ens alegrem. I molt.

Entenem l'educació com una inversió i tots els esforços que es puguin esmerçar són benvinguts.

Aquest Conveni aporta millores, -i no entraré tant en detall com a fet la ministra que ho ha explicat molt bé, però remarcaré algunes-, substancials en temes relacionats amb l'ensenyament superior i la possibilitat d'establir formacions conjuntes entre els dos estats. Com també enfortir l'orientació educativa universitària sobre les possibilitats que els alumnes tenen a França per continuar els seus estudis.

De la mateixa manera que s'enforteix la francofonia al país, tant des de la vessant educativa, com cultural.

Es potencia l'intercanvi de professors entre els sistemes educatius francès i l'andorrà, produint un enriquiment important.

I alhora, també en l'àmbit pedagògic s'enforteix la possibilitat de lliurar certificacions andorranes en algunes formacions específiques validades per un diploma francès.

Finalment, i també molt important la possibilitat d'obtenir dobles diplomes tant en l'àmbit de la formació professional com en la formació universitària.

El nostre grup parlamentari sensible i que aposta per una educació de qualitat a Andorra, no pot ser d'una altra manera, votarem a favor de la Proposta de ratificació.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo faré una intervenció molt curta perquè crec que la ministra i la consellera Bonet ja han explicat àmpliament tot el que comporta aquest Conveni.

Jo el que destacaria és això, és la sort que té... la gran sort que té el nostre país de poder-se beneficiar de tres sistemes educatius gratuïts que garanteixen una àmplia llibertat d'elecció d'ensenyament pels seus fills, pels nostres fills.

I amb això crec que podem estar ben orgullosos i que molts països segur que ens ho poden envejar.

Una altra de les coses que destacaria avui és també el gran valor que té la signatura d'aquest Conveni que garanteix la continuïtat de la presència de les escoles franceses a Andorra almenys per una durada de 10 anys, i això també és un motiu de satisfacció per a tots plegats.

Per tant, bé només acabaré dient que el nostre grup parlamentari valora molt positivament la feina feta per la ministra d'educació i per tot el seu equip, i per tant, avui votarem a favor d'aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Roser Bastida.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

Avui ratifiquem un text de cabdal importància en l'àmbit de l'educació com és el Conveni entre el Govern d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament que se signava a París, com s'ha dit abans, la ministra Roser Suñé i el seu homòleg francès, l'11 de juliol del 2013.

L'origen de l'ensenyament francès a Andorra data de l'any 1900, quan al mateix any obrien les seves portes l'escola francesa de la Madame Huguet a Sant Julià de Lòria i de la Madame Dolsa a Andorra la Vella. Al 1913, just un segle abans de la signatura d'aquest Conveni es creava la cinquena escola francesa a Andorra, l'escola de la Madame Placentenària, que ara fa un any els canillencs, s'averen celebrar tant com l'efemèride es mereixia.

Les escoles franceses a Andorra, volgudes també pel Consell general i els comuns responien, però, en aquells moments a l'assoliment a través de l'ensenyament d'una major presència del copríncep francès a Andorra, ja que l'educació es trobava majoritàriament a mans dels mossens i de les religioses de les parròquies, és a dir sota la tutela del copríncep episcopal.

Pel que fa als textos legals que en el decurs dels anys han regulat l'ensenyament francès a Andorra, el 1901 ja s'elaborà per part de França un primer reglament i instruccions pedagògiques per a les escoles franceses d'Andorra, reglament que no prosperà per no adaptar-se a la realitat del nostre país. De fet, el primer text legal sobre l'ensenyament francès a Andorra data del 1917, i és un decret del president de la República Francesa relatiu i tradueixo literalment: relatiu a la creació d'escoles primàries públiques tenint per objecte l'ensenyament de la llengua francesa en el territori de la República d'Andorra".

El decret de 1917 més enllà d'establir l'organització i les competències de tots els agents implicats, feia un pas endavant en la formalització i l'evolució de l'ensenyament francès a Andorra. De fet, el regulà fins l'any 1982, data en la qual el copríncep francès el substituï per un nou text amb el títol "Decret sobre les escoles i liceu del copríncep francès a Andorra". Recordem que aleshores, en el marc institucional andorrà ens trobàvem just un any després de la creació del Consell Executiu. El text

del 1982, a més d'establir nous paràmetres organitzatius sobre l'ensenyament francès a Andorra tenia com a gran particularitat la formalització de l'ensenyament de formació andorrana creat l'any 1972 pel Consell General. Tanmateix el text té cabdal importància en el caminar de l'ensenyament francès a Andorra, fou sense cap mena de dubte, el Conveni que se signar l'any 1993 entre el Govern de la República Francesa i el Govern d'Andorra. Primer Conveni internacional entre ambdós governs i base del Conveni que avui ratificarem en aquesta Cambra.

Crec que és important recordar que la negociació i la signatura d'aquell text es produeixen de manera simultània al procés constituent, és a dir de manera paral·lel a l'evolució institucional del nostre país. Crec que és un avanç i un després de l'ensenyament francès a Andorra amb uns nous paràmetres de relació entre dos estats moderns, l'ensenyament francès es consolida i s'integra de manera natural i plena dins de l'estructura educativa andorrana, plural i pública, juntament amb els dos altres ensenyaments, el sistema educatiu espanyol i el sistema educatiu andorrà.

El Conveni de 1993 se signava per 10 anys, 10 anys de durada i com a tal, va ser renovat el 2003. I com també s'ha dit anteriorment, l'11 de juliol del 2013, se signar novament a París per 10 anys més.

Cada renovació ha permès, de part i d'altra, i d'acord amb l'evolució dels temps, l'aportació de moltes millores. En citaré algunes encara que moltes ja s'hauran dit: la introducció de l'ensenyament superior, l'assoliment de dobles titulacions tant en l'àmbit de l'ensenyament superior com en el marc de la formació professional.

La concepció de formacions i d'intercanvis d'alumnes i d'ensenyants entre els sistemes educatius. Formacions al llarg de la vida, així com tot un seguit d'accions que possibiliten també l'enfortiment de l'ensenyament de la llengua catalana, un major coneixement de la llengua francesa al si de la nostra societat i finalment la promoció del plurilingüisme.

Es consoliden, -cosa molt important-, la figura i el rol del delegat de l'ensenyament francès a Andorra i el lligam entre els respectius ministeris d'educació francès i andorrà.

No m'allargaré en detallar aspectes més concrets del conveni que com s'ha dit anteriorment la ministra ens ho ha sintetitzat molt bé. El que és ben cert, és que el conveni d'educació que mantenim amb ambdós països relatiu a les escoles i Liceu Francès d'Andorra, ens ha demostrat i demostra que és una bona eina i un instrument adequat que permet

garantir un ensenyament francès de qualitat i integrat a Andorra. Alhora, a través de les seves escoles, el copríncep francès ens testimonia la seva presència i el seu compromís amb el nostre país, la qual cosa els andorrans n'hem d'estar molt agraïts.

El Consell General i el Govern no hem d'estalviar esforços i hem de continuar reservant la pluralitat educativa del nostre país, ja que més enllà de la riquesa que suposa per tots els nostres ciutadans forma part, -i aquí estic d'acord també amb la ministra-, dels nostres importants signes identitaris.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari dona la seva aprovació a la ratificació del conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Alguna altra intervenció...

Bé, acabades les intervencions i a la vista del manifestat, i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment. Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

En aquest moment abans de passar en el quart punt de l'ordre del dia, se suspèn la sessió durant un quart d'hora.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.55h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.20h)

Passem al punt quart de l'ordre del dia:

4- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació tècnica i a l'assistència mútua en matèria de protecció civil i a la integració dels equips de socors andorrans en els equips de socors francesos durant les seves intervencions fora del territori francès en cas de catàstrofes naturals o d'accidents tecnològics greus.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí núm. 52/2014 de l'1 de juliol i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

La salvaguarda dels drets fonamentals que la Constitució encomana als poders públics implica que hagin de protegir la població contra catàstrofes, calamitats i tota mena de sinistres, tant naturals com deguts a l'acció de l'home.

Qüestions com la protecció civil i les implicacions directes que té sobre altres aspectes, com ara la protecció del medi ambient, no poden entendre's avui dia en un àmbit restringit al territori nacional, sinó que han de ser enteses en un marc globalitzat i, per tant, internacional.

Aquest és el fonament per a l'establiment de convenis bilaterals com el que avui se sotmet a l'aprovació dels consellers ja que, com he dit, matèries com la seguretat civil tenen components que depassen l'àmbit nacional.

Històricament, el Govern francès ha prestat la seva cooperació a Andorra en diverses ocasions davant de situacions de catàstrofe natural greu, situacions amb una freqüència molt ocasional però amb un elevat risc per a les persones i el medi.

Al seu torn, Andorra ha aportat a la regió fronterera veïna assistència en casos de situacions de risc corrents que suposen un impacte feble per a les persones i el medi, però que tenen una freqüència força elevada.

Des de l'aprovació de la Constitució, ambdós països han volgut reflectir aquesta cooperació històrica en un instrument bilateral que aporti seguretat jurídica a una situació que, fins ara, només ha obeït a la bona voluntat recíproca.

A més d'aportar la necessària seguretat jurídica, aquest Acord desenvolupa les disposicions del Tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República Francesa i el Regne d'Espanya, del 3 de juny de 1993, que fixa el compromís general dels tres estats de cooperar a fi de resoldre les dificultats que siguin de l'interès fonamental de cadascun, i que preveu que el desplegament d'aquesta cooperació es pugui dur a terme, si cal, a través d'acords específics, bilaterals o trilaterals entre les parts.

El text de l'Acord adoptat, fruit d'una llarga negociació que es va iniciar l'any 1994, fixa uns criteris generals que donen a cada una de les parts la llibertat de negociar i acordar, en funció de les seves necessitats i la seva capacitat financera, els

programes i els projectes concrets de cooperació per preveure i prevenir els riscos naturals i tecnològics greus.

Un aspecte cabdal que em permeto destacar, és la introducció en l'Acord d'aspectes clau per al procés continu de professionalització dels agents de la protecció civil, com ara la possibilitat de desplaçar-se a centres formatius de l'altra part o bé que els formadors es desplacin o participin en accions que França endega a països tercers en situacions de catàstrofe.

El *modus operandi* de les intervencions queda clarament detallat en quant a la formalització i la coordinació, supeditades sempre a la demanda de cada part. Cada part haurà de garantir en aquest context el subministrament de la major assistència possible per intervenir en les situacions d'emergència, de manera ràpida i eficaç.

Les disposicions acordades fixen un marc legal precís de cooperació que permet que ambdues parts coneguïn a l'avança com han d'actuar per sol·licitar a l'altra part l'assistència requerida. En cas que l'assistència els sigui atorgada, s'estableixen les condicions específiques en què s'han de dur a terme les operacions de socors i com s'han d'assumir les conseqüències econòmiques i els perjudicis soferts.

Finalment voldria agrair l'acollida que l'aleshores ministre d'Interior de França, Manuel Valls, va atorgar a la delegació andorrana durant la signatura que va tenir lloc el passat 17 de març del 2014.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al moment de les intervencions per part dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

El nostre grup parlamentari dóna suport i per tant, aprova aquesta Proposta de ratificació.

Aquest acord signat a París el 17 de març conjuntament amb l'altre acord que examinem en el punt següent de l'ordre del dia, es va donar... - ho ha dit el ministre i per tant jo seré telegràfic- es va donar la signatura per crear aquest marc de seguretat jurídica a una pràctica que com ha dit el ministre, és històrica de cooperació amb la República Francesa.

Considerem molt positiu aquest acord, un acord que s'ha negociat durant molts anys i en una part de la negociació nosaltres hi vam participar, i vam intentar concretar-la, però el positiu és que a aquest acord jo crec que reforcen no només la cooperació sinó la seguretat jurídica dels intervinents. Teníem alguns riscos afegits en aquestes qüestions i les persones que siguin voluntàries o professionals de cossos especials necessitaven segurament un acord que donés aquesta seguretat jurídica i per tant, hi votem a favor.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula, la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata donarà suport a l'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació tècnica i a l'assistència mútua en matèria de protecció civil i a la integració dels equips de socors andorrans en els equips de socors francesos durant les seves intervencions fora del territori francès en cas de catàstrofes naturals o d'accidents tecnològics greus, que va ser signat a París el dia 17 de març del 2014, entre el ministre de Justícia i Interior d'Andorra, el Sr. Xavier Espot Zamora i el ministre de l'Interior de França, Sr Manuel Valls.

Aquest com ha dit abans i feia referència el Sr. ministre d'Exteriors, aquest serà el tercer...

(riu)

...acord o conveni que debatem avui en aquesta Cambra entre França i Andorra. I tot seguit vindrà el quart, no?

Doncs, a aquest Acord que nosaltres donem suport jo crec que ve a reforçar encara més les relacions tradicionals d'amistat i bon veïnatge entre França i Andorra, i tal com ha dit el Sr. Espot anteriorment el Govern francès ha prestat en algunes ocasions la seva cooperació a Andorra davant de situacions de catàstrofes naturals greus; i Andorra també, de la seva banda, doncs, ha aportat a la regió fronterera veïna assistència en casos de situacions de risc corrents.

Estem a favor que l'Acord fixi uns criteris generals que donen a cada una de les parts la llibertat de negociar i acordar, en funció de les seves necessitats i

la seva capacitat financera, els programes i els projectes concrets de cooperació per prevenir els riscos naturals i tecnològics greus, i permetin facilitar una formació homogènia dels agents de protecció civil d'ambdós estats.

També estem a favor que cada part, a demanda de l'altra, hagi de subministrar la major assistència possible per intervenir en les situacions d'emergència, de manera ràpida i eficaç.

I aquesta petició que ha fet Andorra d'establir la possibilitat que els nostres agents participin en les missions de França a països tercers, també rep tot el nostre suport. Donat els cas, aquestes intervencions d'equips de socors d'Andorra els hi permetran adquirir experiència i formació en situacions de catàstrofes naturals o accidents tecnològics greus i tot això a nivell internacional.

Per tot l'exposat i perquè aquest Acord bilateral, com també s'han referit abans els meus antecessors, ha de permetre desplegar les disposicions del Tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República Francesa i el Regne d'Espanya, del 3 de juny de 1993, com ja he dit a l'inici, votarem favorablement a l'aprovació de la ratificació d'aquest Acord, esperant tanmateix que serveixi més per prevenir i formar, i facilitar la formació i no tant per actuar en situacions de catàstrofe greu, situacions que esperem no ocorrin ja que comporten un fort risc per les persones i el medi, i per tant, unes conseqüències molt greus.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera, Meritxell Verdú.

La Sra. Mertixell Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

Històricament el govern francès ha prestat la seva cooperació a Andorra en diverses ocasions davant de situacions de catàstrofe natural greu.

Situacions amb una freqüència d'ocurrència rara però amb un fort risc per a les persones i el medi.

Al seu torn, Andorra ha portat a la regió fronterera veïna assistència en casos de situacions de riscos corrents que suposen un risc feble per a les persones i el medi però que tenen una freqüència d'ocurrència elevada.

Des de l'aprovació de la Constitució ambdós països han volgut reflectir aquesta cooperació històrica en

un instrument bilateral que ha de permetre desplegar les disposicions del tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República Francesa i el Regne d'Espanya, signat a París i a Madrid el dia primer de juny de l'any 1993, i a Andorra la Vella el 3 de juny del mateix any, de l'any 1993.

El Govern actual es va comprometre a concloure les negociacions iniciades l'any 1994 per a l'adopció d'un acord per la cooperació científica i tècnica en l'àmbit de la protecció civil. El text de l'acord adoptat fixa uns criteris generals que dóna a cada una de les parts la llibertat de negociar i acordar en funció de les seves necessitats i la seva capacitat financera, els programes i els projectes concrets de cooperació per prevenir i prevenir els riscos naturals i tecnològics greus i permeten facilitar una formació homogènia dels agents de protecció civil d'ambdós estats.

A més, aquest acord és innovador en el sentit que estableix a petició d'Andorra la possibilitat que els seus agents participin en les missions de França a països tercers; intervencions que permetran als equips andorrans adquirir experiència i formació en situacions de catàstrofes naturals o accidents tecnològics greus a nivell internacional.

Així doncs, i per tot l'exposat el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació tècnica i a l'assistència mútua en matèria de protecció civil i a la integració dels equips de socors andorrans en els equips de socors francesos durant les seves intervencions fora del territori francès en cas de catàstrofes naturals o d'accidents tecnològics greus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Govern o dels grups parlamentaris...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions tampoc proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació transfronterera en matèria policial i duanera.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 63/2014, de l'1 de setembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern intervé el ministre, Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Com en el cas de l'assistència en matèria de protecció civil, el Principat d'Andorra ha obtingut històricament de les autoritats franceses el màxim suport en matèria policial, quan ha estat menester.

I avui dia, el nostre Cos de Policia continua requerint tot sovint l'ajuda i la col·laboració dels cossos policials francesos en diverses matèries. En aquest sentit, subratllo i agraeixo especialment el suport de les autoritats franceses pel que fa a la formació continuada dels membres d'aquest Cos.

L'Acord bilateral que a hores d'ara se sotmet a l'aprovació del Consell General, a l'igual que l'Acord en matèria de protecció civil, desenvolupa la cooperació prevista en el Tractat de bon veïnatge, amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República Francesa i el Regne d'Espanya, del 3 de juny de 1993.

I pel que fa a la cooperació en l'àmbit duaner que estableix aquest Acord, el text proposat completa a nivell policial la cooperació administrativa que ja preveia el Conveni entre el Govern d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu als despatxos de controls nacionals juxtaposats, de l'11 de desembre del 2001.

Per donar compliment a la voluntat recíproca de col·laboració en matèria policial i duanera, i plasmar alhora per escrit aquesta col·laboració, que s'ha endegat de forma efectiva des de fa molts anys sobre la base de la bona voluntat, l'any 2011 s'iniciaren les negociacions entre els cossos policials francesos i andorrans per a l'assoliment d'un Acord bilateral, d'acord amb una proposta inicial de text del govern francès.

La cooperació prevista en aquest Acord en matèria de seguretat es desenvolupa en la zona fronterera, que afecta els departaments francesos de l'Arieja i dels Pirineus Orientals i el territori del Principat d'Andorra, i abasta la cooperació policial directa i,

en concret, l'intercanvi d'informació sobre determinats aspectes relatius a la immigració irregular i la delinqüència organitzada; l'assistència en matèria de lluita contra el terrorisme; la cooperació en la gestió de crisis d'intensitat elevada; la intervenció i el manteniment de l'ordre; les operacions de salvament, i la formació professional dels agents andorrans.

Cal destacar l'ajut que França, sempre amb la sol·licitud prèvia d'Andorra, aportaria en casos d'emergència o crisi greus, com també la inclusió del títol VII que formalitza la formació professional a França dels agents andorrans que fins ara i com he dit, es venia desenvolupant únicament sobre la base de la bona voluntat de les parts.

En definitiva, amb els dos acords que avui se sotmeten a l'aprovació, -un d'ells ja ha estat aprovat-, pel Consell General i que es van signar el dia 17 de març del 2014, -abans he dit per error: 17 de març del 2004-, es dóna l'obligada seguretat jurídica al conjunt de la cooperació existent amb França, que fins ara ja tenia lloc de *facto*, en el conjunt de les matèries que són competència del ministeri encarregat de l'interior i que així ho requerien.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

El nostre grup parlamentari també dóna suport a aquesta ratificació i votarem, doncs, favorablement.

La Proposta d'aprovació recull i la intervenció que acaba de fer el ministre i ha insistit la motivació i l'històric que ha portat a la signatura el 17 de març d'enguany a París d'aquest Acord bilateral. Efectivament el tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre Andorra, França i Espanya del 3 de juny del 93 ja establia el solc sobre el qual es podia constitucionalitzar, per dir-ho d'alguna manera, el que fins aleshores havia estat una pràctica històrica basada en el bon veïnatge i la relació entre Andorra i França.

Es tractava de resoldre dificultats compartides i els anys han demostrat que algunes d'aquestes dificultats en matèria de seguretat dissortadament

només fan que augmentar i, per tant, és bo que s'adopti un acord com el que ara ratificarem.

També és cert que el desenvolupament al qual s'ha referit el ministre fa un moment de l'aplicació del Conveni relatiu a la duana juxtaposada entre Andorra i França que es va establir al 2001 i que s'ha anat desenvolupant tant en matèria duanera com en matèria policial, aconsellava de reforçar aquesta col·laboració amb un acord com el que ara se'n presenta.

Avui el ratificarem i entenem que la negociació no ha estat tan llarga com algun dels anteriors convenis però també ha portat la seva dificultat i he de dir que en la nostra etapa de Govern l'any 2010 el ministeri encapçalat per Víctor Naudi va donar una empenta, jo diria gairebé decisiva, al redactat final d'aquest Conveni que ha estat acabat d'enllestir per l'actual ministre, Sr. Xavier Espot Zamora.

Aprovem, doncs, aquesta ratificació i entenem que serà bona pel desenvolupament de les relacions amb l'Estat Francès.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.
Sra. Mariona González, teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata també donarà suport a l'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació transfronterera en matèria policial i duanera, que va ser signat a París el 17 de març juntament amb l'Acord anterior que acabem d'aprovar.

Aquest acord amplia i reforça la cooperació que s'ha dut a terme aquests darrers anys entre ambdós parts en la seva zona fronterera entre els serveis encarregats de les missions de policia i de duana, desenvolupant la cooperació en els àmbits de la seguretat i la lluita contra la delinqüència organitzada transnacional.

La cooperació abasta la cooperació policial directa, l'assistència en matèria de lluita contra el terrorisme, la cooperació en la gestió de crisis d'intensitat elevada, la intervenció en manteniment de l'ordre, les operacions de salvament i la formació professional dels agents andorrans. Aquesta última de molta importància per nosaltres ja que aprovem la formalització de la formació professional a França dels agents andorrans que fins ara es venia

desenvolupant únicament sobre la base de la bona voluntat de les parts. La policia andorrana ha requerit i requereix l'assistència dels cossos policials francesos en l'àmbit de la formació. Estem totalment d'acord que aquesta formació es realitzi mitjançant l'admissió de personal de la Policia andorrana als cursos de formació o perfeccionament que proposa la part francesa o pel desplaçament al Principat d'Andorra de formadors proposats per la part francesa amb l'objectiu d'adquirir una formació o un reciclatge de competències i/o obtenir un certificat o un diploma d'especialitat.

Per tot l'exposat, com ja he dit a l'inici, votarem favorablement a l'aprovació de la ratificació d'aquest Acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Meritxell Verdú.

La Sra. Mertixell Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

El Principat d'Andorra ha beneficiat tradicionalment de la màxima ajuda per part de les autoritats franceses en afers relatius a la cooperació transfronterera en matèria policial.

En aquest sentit la Policia andorrana ha requerit i requereix l'assistència dels cossos policials francesos en diversos aspectes, especialment en l'àmbit de la formació. A més, el Govern francès venia manifestant des de feia anys la voluntat d'estrènyer la cooperació en matèria policial i judicial amb Andorra.

Per donar compliment a la voluntat recíproca de col·laboració l'any 2011 s'iniciaren les negociacions entre els cossos policials respectius partint d'una proposta de text del Govern francès.

Negociacions que s'han encaminat a modificar aspectes formals tenint en compte d'un costat el respecte de la sobirania i els interessos d'ambdues parts, i de l'altra la simetria de la cooperació establerta que certament ve donada per la necessitat que Andorra té de recórrer al país veí en cas de situacions d'emergència importants.

Altrament, val a palejar que la cooperació prevista en matèria de seguretat es desenvolupa en la zona fronterera que afecta els departaments francesos de l'Arieja i dels pirineus orientals, i el territori del Principat d'Andorra, i abasta, -com àmpliament ha exposat el ministre-, la cooperació policial directa,

l'assistència en matèria de lluita contra el terrorisme, la cooperació en la gestió de crisis d'intensitat elevada, la intervenció i manteniment de l'ordre, les operacions de salvament i, finalment, la formació professional dels agents andorrans.

Cal destacar també la importància del títol VII que formalitza la formació professional a França dels agents andorrans que fins ara es venia desenvolupament únicament sobre la base de la bona voluntat de les parts.

Finalment, i pel que fa el títol VIII, estableix les disposicions generals relatives a l'estatut jurídic dels agents desplaçats, l'assumpció de les despeses i la responsabilitat civil i penal, a més d'altres aspectes, com la difusió de la informació o el tractament de les dades de caràcter personal.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport al Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist l'exposat, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem al sisè i darrer punt de l'ordre del dia.

6- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de Llei de regulació dels jocs d'atzar.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 41/2014, del 28 de maig.

S'ha formulat una esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Mixt, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 70/2014, del 24 de setembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Mixt, intervé la consellera Sílvia Eloïsa Bonet Perot. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Fa pocs dies una ciutadana em demanava si quan votem una proposició de llei o projecte de llei, en funció de les explicacions donades pels grups, es canviava el vot.

Jo li vaig respondre que no, que quan era un projecte de llei, el debat es centrava en la comissió un cop presentades les esmenes, en canvi en les proposicions del llei es podia fer un debat previ en la seva presa en consideració.

Aquest Projecte de Llei de regulació dels jocs d'atzar presenta temes tan importants que degut a la seva naturalesa calia un debat previ, abans del seu debat en comissió. La seva transcendència reclamava fer un debat previ.

I un dels temes que el nostre grup parlamentari ha cregut que era important per tractar és la devaluació i el bandejament de la Llei 7/2012, del 17 de maig, de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental, aprovada per aquesta Cambra en la seva sessió del dia 17 de maig del 2012, tot just fa dos anys. Només ha tingut dos anys de vida.

Una llei que va sorgir de la voluntat popular i que va significar un gran avenç quant a la protecció de la salut, i ara interessos minoritaris economicistes fan imposicions en contra de la voluntat popular.

I potser alguns de vostès em diran que no és així, que no es desvirtua, però insisteixo que sí.

Li han posat una bomba de rellotgeria que tard o d'hora esclatarà.

En cas que la Llei de regulació dels jocs d'atzar marqui aquesta excepció en casinos i bingos, hi haurà una pèrdua de força moral, d'efectes irreparables, a la llei, provocant que sigui ineficax i discriminatòria envers els treballadors dels casinos i bingos pel que fa a la protecció de la seva salut.

I si ens centrem únicament i exclusiva en els efectes econòmics negatius que ha provocat la norma sobre el consum de tabac, aquests són els mateixos per altres tipus de negocis que justifiquen la seva davallada d'ingressos a la prohibició de fumar als seus locals.

Perquè, com es pot explicar que locals d'oci nocturn no puguin esdevenir un altre cop espais amb fum? O els restaurants? O els bars?

Si la raó fos econòmica, aquesta es podria aplicar a altres negocis.

La indústria tabaquera s'afanya a produir quantitats de documents dirigits a mantenir la relació entre el tabac i el joc, i convèncer el sector del joc que els resultats econòmics negatius són conseqüència de la prohibició de fumar a les sales mentrestant es juga i així forçar els Governos per modificar les legislacions.

La Llei 7/2012 ja preveu la possibilitat de sales de fumadors sense treballadors als locals, on es poden desenvolupar les modalitats de joc desitjades.

I avui en dia, el joc virtual és present de forma generalitzada. Existeixen ruletes electròniques, el vídeo pòquer o el vídeo bingo, que permet al client jugar a soles sense necessitat d'interactuar amb els treballadors del casino o bingo, mentrestant consumeix la seva cigarreta.

Casinos de països amb lleis més estrictes que la nostra, han habilitat zones exteriors per desenvolupar el joc i s'han reinventat per oferir el servei en condicions diferents sense modificacions de la Llei.

Insisteixo, es parla de la disminució d'ingressos, però no existeixen estudis que corroborin aquesta hipòtesi, però en canvi la crisi econòmica sí que ha influït de forma negativa, i ho demostren estadístiques de països on la disminució dels ingressos va començar de forma important molt abans de l'entrada en vigor de les lleis antitabac.

Un interessant article publicat a *El País* per l'Esteve Fernández i el José Maria Martínez-Sánchez, epidemiòlegs i investigadors de la Unitat de Control del Tabaquisme de l'Institut Català d'Oncologia, deixa clar que resulta simplista relacionar la disminució dels ingressos de les sales de joc amb la prohibició del consum de tabac, ja que la immensa majoria dels estudis no estan d'acord amb aquesta premissa. Per exemple a Espanya, la disminució del negoci dels casinos i bingos es remunta al 2008, amb una disminució de les dades d'afiliació a la seguretat social, però la Llei de prohibició de fumar als locals no va sorgir fins dos anys i mig després.

Però la crisi econòmica de la qual encara estem immersos sí que es va iniciar durant el 2008 amb tota la seva cruïra. La comissió europea, en l'informe sobre l'aplicació de la Recomanació del Consell, de 30 de novembre de 2009, sobre els entorns lliures de fum suggereix que l'impacte econòmic de la legislació lliure de fum a Europa ha estat limitada, l'evidència dels països desenvolupats suggereix que les lleis lliures de fum tenen un efecte positiu net en els negocis, en conseqüència, la disminució dels ingressos de les sales de joc està més relacionada amb la pèrdua de poder adquisitiu dels ciutadans i ciutadanes que dels efectes d'una Llei com la de protecció del fum, dels fumadors passius perdó.

En canvi el que sí que trobem són estudis que demostren els efectes nocius de l'exposició del fum del tabac sobre els treballadors, i de forma més important sobre els treballadors no fumadors. Segons l'OMS el fum del tabac conté com a mínim 250 productes nocius, 50 dels quals cancerígens. Vuit milions de ciutadans moren a l'any al món a causa directa del tabac i el 33% dels càncers masculins són provocats pel consum de tabac.

S'ha demostrat científicament que gràcies a aquestes lleis de protecció dels ciutadans i dels treballadors en front el fum del tabac s'han disminuït un 14% els infarts i que els ingressos per malaltia cardiovascular han disminuït sobre un 40% amb la conseqüent disminució de la despesa sanitària. Les conseqüències cardiovasculars i respiratòries de fumar de forma passiva, inclús en breus períodes de temps són significatives, el risc de patir un infart s'incrementa entre un 25-30%.

Una anàlisi biològica i mediambiental de l'exposició al fum del tabac entre els treballadors dels casinos, fet el 2009 per l'Institut Nacional de Seguretat i Salut Ocupacional dels Estats Units a tres dels casinos més importants de Las Vegas on és permès fumar als locals, arribà a la conclusió que un alt percentatge de treballadors no fumadors exposats al fum del tabac patien de forma recurrent irritació als ulls, tos, irritació al coll, nàusees o mals de cap, augment de crisis asmàtiques i altres símptomes respiratoris. De la mateixa manera que el seu cos havia absorbit cancerígens específics, puc dir el nom metilnitrosamino-piridil-butanol que és un dels més cancerígens, que la seva presència feia augmentar de forma important el risc de patir càncer de pulmó en els no fumadors.

L'OMS en el seu informe en el Conveni Marc pel Control del Tabac explica que les sales ventilades tampoc són la solució al problema, ja que només eliminen la pudor, en canvi no poden eliminar els tòxics de l'aire ni els carcinògens que hi ha al fum de les cigarretes. Conclou que no existeix cap tecnologia eficaç pel tractament de l'aire que li disminueixi les concentracions dels productes tòxics i cancerígens a valors segurs o confortables.

El Govern, segons la Constitució, ha de vetllar per la salut de la població, sense interferències ni pressions per grups d'interessos econòmics, la protecció de la salut dels ciutadans ha d'estar sempre per sobre de qualsevol interès econòmic o polític. El Govern té l'obligació de prioritzar les polítiques sanitàries de protecció de la salut i la promoció d'hàbits de vida saludables, amb l'objectiu de minimitzar l'exposició de persones i treballadors al fum de les cigarretes enfront dels interessos econòmics de sectors econòmics minoritaris.

La Unió Europea també ha abordat el tema a través de la Recomanació 2003/54/CE del Consell, de 2 de desembre de 2002, relativa a la prevenció del tabaquisme i amb una sèrie d'iniciatives destinades a millorar la lluita contra el tabac on demana als estats membres que adoptin les disposicions legislatives per garantir la protecció contra el tabaquisme passiu als llocs de treball i als llocs públics tancats.

En conclusió, modificar la Llei 7/2012, del 17 de maig, de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental perquè en el futur casino i els bingos es pugui fumar seria una acció completament incoherent i perillosa, i en conseqüència donaria l'esquena a la voluntat popular expressada en forma de ILP.

D'altra banda convé recordar a aquells que pretenen que el casino seria una gran font d'ingressos per l'Estat i un no menys gran atractiu de visitants, que el món del joc ha canviat molt. El negoci dels casinos està passant gairebé arreu del món per una situació de recessió generalitzada. Al 2013 els casinos de Nevada, la meca del joc als Estats Units amb Las Vegas i Lake Tahoe com a centres principals, van perdre 1.300 milions de dòlars. En la costa est, un centre històric del joc com Atlàntic City ha vist com tancaven aquest any la meitat dels seus casinos enmig de pèrdues milionàries, amb l'altra meitat dels casinos a la UCI. A Espanya els ingressos dels casinos s'han vist dividits per dos entre el 2008 i el 2013.

Fins i tot Macau, el primer centre mundial del joc, que semblava immune a la recessió global dels casinos gràcies al gran creixement econòmic de la Xina i una política agressiva d'atracció de *high-rollers*, grans jugadors, han vist com en els darrers sis mesos han experimentat pèrdues de mils de milions de dòlars i una baixada dels ingressos del 15%.

Les causes segons els experts són varies però principalment en destaquen dues:

L'estancament del mercat del joc i la multiplicació dels casinos. La crisi econòmica ha representat un estancament del mercat global del joc mentre es multiplicaven les obertures de casinos en molts països. Això ha portat a una saturació dels mercats, menys ingressos a repartir per cada casino i doncs una rendibilitat dubtosa dels negocis que ja no poden cobrir els costos d'explotació. A França, per exemple, al 2014 hi ha 198 casinos, n'hi havien 170 al 2001, i els grups que els exploten ja han demanat repetidament una moratòria de les noves llicències i el tancament d'alguns ja existents.

Un altre punt seria la transferència dels jugadors dels casinos tradicionals cap als jocs online. En un mercat del joc global estancat i amb la multiplicació de plataformes de joc online, aquesta part de la indústria ha anat creixent una mitjana del 10% cada any i ja representa el 20% del total de la indústria del joc global i en alguns països com Espanya ja representa la meitat dels ingressos de la indústria del joc.

Finalment l'actual situació d'evolució internacional cap a la plena transparència en l'activitat financera, i

en el marc del progressiu acompliment per part d'Andorra de les recomanacions del *Moneyval* del Consell d'Europa, no ens sembla un bon moment per a deixar instal·lar a Andorra un casino. Les societats que manipulen molt diner líquid són particularment vulnerables al blanqueig. Comentant l'aplicació de les recomanacions de prevenció del blanqueig del Grup d'acció financera internacional R Noble escrivia: "aquesta mena de societats va dels casinos i altres establiments de joc als venedors de productes de luxe."

En el documentat estudi "*L'argent Sale*" de William Gilmore, publicat per les edicions del Consell d'Europa, s'analitzen els procediments de blanqueig de diners i en referència al joc es diu el següent:

"En nombroses jurisdiccions, les apostes i els jocs d'atzar són una activitat legal. Sovint el sector està menys ben regulat que el sector bancari. El que potser és menys conegut del gran públic és que nombrosos casinos moderns proposen un ampli ventall de serveis de tipus bancari als seus clients, especialment la venda i el cobrament de xecs, el canvi de divises, el lloguer de caixes de seguretat i la possibilitat d'ordenar transferències internacionals. Com, d'altra banda, el sector del joc manipula un volum considerable de diner en bitllets, i això permet a algú que desitja blanquejar capitals *disfrutar* d'un grau d'anonimat excepcional. Al nivell més bàsic, un casino pot servir per fer passar els productes del crim per guanys en el joc, la qual cosa permet alhora de camuflar l'origen dels fons i tornar-los legítims."

Per tots aquests motius hem presentat diverses esmenes també al Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Si estiguéssim al 2006, avui el nostre grup parlamentari donaria suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Mixt. Però entenem que en relació al joc, avui Andorra ha evolucionat i la nostra visió també, perquè avui Andorra, tal com comentava ara al punt final la preocupació de la consellera Bonet en relació al blanqueig de diners, Andorra ja no figura a la llista negra dels paradisos fiscals de l'OCDE com a país no cooperant. També s'ha de tenir en compte que Andorra ha adaptat i ha

homologat la legislació existent sobre cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme.

I una bona mostra del que estic dient la tenim en aquesta legislatura, en la qual en diverses ocasions, en múltiples ocasions, podríem dir, hem tingut l'ocasió, valgui la redundància, de perfeccionar la nostra legislació en referència a aquest greu problema. Nosaltres, a la primera meitat de la dècada del segle XXI, cap allà al 2006-2007, ja ens havíem oposat a la construcció d'un casino per entendre que sense una legislació adequada, un casino suposava un greu perill perquè esdevingués un instrument, com deia la consellera Bonet, de blanqueig de diners. Però avui en dia entenem que l'aplicació de l'actual legislació en relació a aquest problema no pot comportar cap perill perquè la construcció d'un casino dificulti l'obertura exterior, o ja sigui a través de les negociacions relatives amb un acord d'associació amb la Unió Europea, o davant de possibles signatures de convenis per a evitar dobles imposicions.

De totes maneres nosaltres seguim mantenint una gran prudència i preocupació amb el efectes del joc sobre la societat. Ens preocupa l'impacte, sobretot amb persones vulnerables i per això veiem de bon grat els controls d'accés als recintes de joc que es preveu a la Llei, i no només això sinó que algunes les hem reforçat.

Existeixen aspectes positius que ens porten a votar en contra d'aquesta esmena a la totalitat i que de manera breu passo a detallar.

La primera és que creiem necessària la regulació del joc vist que exceptuant el joc del bingo, la resta de jocs d'atzar que es practica a Andorra és economia submergida. Per altra banda, la regulació i la signatura de convenis amb organismes internacionals de jocs o loteries permetran a l'Estat andorrà percebre algunes compensacions econòmiques. I finalment, podem dir que estem a favor d'iniciatives que creïn ocupació i que generin nous llocs de treball.

En resum som favorables en grans línies al text que es proposa, tot i que també pensem que s'han de corregir certes qüestions.

I per això hem proposat 40 esmenes al text sobre un total de 106 articles que giren al voltant dels següents punts.

Primer, proposem reforçar la protecció dels menors envers el joc (especialment al joc en línia) i a la publicitat a la qual poden estar sotmesos.

Segon, proposem reforçar les clàusules per lluitar contra el blanqueig de diners i finançament d'activitats delictives.

Tercer, i molt important perquè és una autèntica caixa de pandora, demanem que s'elimini el "premi fiscal" per al casino i els bingos si aporten pernотacions de turistes. Estem convençuts que aquesta mesura, a més a més difícil de quantificar, obre una autèntica caixa de pandora, com he dit, per a altres sectors com podia ser el de la neu, el comerç o l'hoteleria que evidentment demanaran el mateix tracte fiscal.

També ens preocupa que el 50% de la recaptació provinent de les taxes del joc que es destinin a fins socials serveixin per reduir el pressupost de Govern en matèria social, i per tant proposem de complementar.

Cinquè, una de les línies vermelles que evidentment el que fomentaran que votem en un sentit o en un altre, el resultat final de la Llei és i és la preocupació compartida amb el Grup Mixt, el tema que s'ha de respectar, entenem, la legislació vigent en matèria de tabaquisme ambiental i que si no es respecta podem ja comptar els dies que aquesta Llei estarà en vigor. Perquè entenem que crearà un efecte cascada molt difícil de controlar.

I sisè i final proposem prescindir d'una nova autoritat administrativa, que és el Consell Andorrà del Joc que es proposa a la Llei, i que es planteja com un nou organisme amb una estructura bastant contundent. Creiem que un Departament del Joc adscrit al ministeri de Finances podria assumir les mateixes funcions, d'una manera més eficaç i sobretot menys costosa.

En conclusió, per als socialdemòcrates la Llei del joc creiem que és una Llei necessària i que serà un avenç sempre i quan es respectin aquest conjunt de condicionants. Entenem que és un sector que pot aportar beneficis a l'economia del país, i per tant, confiem que aquestes millores es tinguin en compte, les que proposem, durant el treball de la comissió legislativa corresponent.

I és per tot l'exposat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Mixt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot dir-li a la Sra. Bonet que no sé si ha llegit bé la Llei, perquè només sembla que hagi vist l'apartat que està enfocat al casino, però la Llei aquesta diria que va molt més enllà, no només el casino.

Avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Mixt al Projecte de Llei de regulació dels jocs d'atzar. Un Projecte de Llei, que com el seu títol indica ve a regular tots els jocs d'atzar, els ja existents i els que estan per venir.

Es tracta, doncs, d'un marc necessari per posar ordre en aquest sector de l'economia. Una bona mostra d'aquesta situació de manca de regulació és que Andorra en aquests moments no recapta res de les loteries estrangeres que es vénen al país. Amb l'aprovació d'aquesta Llei i a partir dels convenis que es puguin signar, principalment amb el països veïns, "l'Estat podrà percebre un percentatge de les vendes efectuades en territori andorrà.

D'altra banda, la Llei permetrà la futura implementació d'un únic casino que ha de contribuir a la diversificació de l'economia. Un dels estudis de mercat realitzat a instàncies del ministeri de Turisme, revela el casino com a un pol d'atracció per ampliar els segments del mercat turístic als quals ens adreçem.

Hauríem d'evitar el discurs de la por com si la credibilitat internacional ens la juguéssim amb aquesta Llei. Andorra està fent i ha fet els deures en l'àmbit internacional afavorint l'intercanvi d'informació fiscal per una major transparència. Però Andorra és sobirana, i en l'exercici de la sobirania que nosaltres expectem, representem, optem per regular aquest sector i optem per fer-ho de manera seriosa i responsable. Un país que compleix amb els estàndards de transparència i cooperació no ha de tenir por de regular els jocs d'atzar ni d'impulsar l'obertura d'un casino que compleix amb les regulacions més avançades.

El Grup Parlamentari Demòcrata comparteix la visió estratègica del Govern per diversificar l'economia del nostre país, i per tant, donar ple suport a la iniciativa.

Dit això, sí que pensem que el text presentava algunes llacunes que hem volgut resoldre mitjançant un seguit d'esmenes parcials. Tal com és habitual, el Grup Parlamentari Demòcrata ha fet una ronda de contactes amb els agents implicats per tal de recollir les seves inquietuds i propostes. D'aquesta manera, la Unitat d'Intel·ligència Financera ens va fer arribar

unes recomanacions per tal de reforçar la prevenció del blanqueig de capitals i altres valors provinents del terrorisme i de la delinqüència internacionals. Unes recomanacions que compleixen amb els compromisos contrets per Andorra amb el GAFI i que el nostre grup ha transformat en esmenes a l'articulat.

Pel que fa a la possibilitat de fumar en les sales de joc em sorprèn que defensi tant la Llei perquè vostès no la van votar en el seu moment. Es van abstenir. Bé, he dit bé que es podrà fumar només en les sales de joc, entenem que es tracta d'una mesura excepcional per a una activitat també excepcional. En qualsevol cas, tant els operadors de casino com els operadors dels bingos, en el moment de renovar la llicència podran decidir si fan sales de joc aptes per fumadors, cosa que implicarà una inversió més gran per complir amb els requisits reglamentaris, o bé si les fan lliures de fum.

En canvi els bars i restaurants dins del casino o dels bingos hauran de complir amb la legislació vigent en matèria de prevenció del tabaquisme passiu ambiental. Per tant, no es pot considerar en cap cas que facin una competència deslleial a la resta de bars i restaurants del país.

Finalment, pel que fa a la prevenció de la ludopatia, el Projecte de Llei va en consonància amb el que estableix la Llei del bingo i amplia els sistemes de control. Així, doncs, tindran prohibit el joc no només els menors d'edat, sinó totes les persones que tinguin un problema de dependència al joc i les persones amb risc d'addicció a criteri mèdic de la Unitat de Conductes Addictives.

Val a dir per concloure la intervenció, que el 50% de la recaptació dels impostos del joc aniran destinats a causes socials.

Per tot l'exposat, perquè compartim l'esperit de la Llei, creiem que cal regular el sector del joc i contribuir a la diversificació de l'economia mitjançant la implementació d'un casino, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà en contra de l'esmena a la totalitat del Projecte de Llei de regulació dels jocs d'atzar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de joc es fonamenta bàsicament en la filosofia de regular, però regular per donar seguretat jurídica, regular per protegir els col·lectius vulnerables, com bé també es recordava abans, regular també per obrir un nou sector que ha de contribuir a diversificar l'economia andorrana tant en els seus sectors tradicionals com a suport de la oferta turística principalment. Siguem conscients, perquè ho som tots en aquesta Cambra, que això no és el miracle de l'obertura del casino que salvarà l'economia andorrana, tots en som conscients, però difícilment ens hem de tancar en aquesta possibilitat vist la demanda que els clients que ens vénen a visitar tenen cada vegada més de consumir, de tenir una millor experiència de l'estada i la necessitat que tenim d'allargar la seva estada a casa nostra i per tant d'oferir les noves activitats. I regular també seguint els estàndards internacionals de transparència.

Des de Govern creiem que hem fet una llei que compleix amb els estàndards internacionals i que obre noves oportunitats perquè d'això es tracta, d'obrir aquestes noves oportunitats de desenvolupament de l'activitat econòmica, i també d'aprofitar per regularitzar algunes situacions històriques que es viuen en aquest mateix àmbit.

Pel que fa justament a l'oportunitat de regularitzar aquestes situacions existents, aquesta llei encara la problemàtica de forma eficient, de fet aquesta llei aporta seguretat jurídica, perquè els consellers saben ben bé que hi ha una sèrie d'operadors històrics de loteries que estan presents a Andorra sense cap empara legal, i tampoc sense que això reverteixi de cap manera en favor de la ciutadania d'Andorra, a no ser que no els hi toqui el premi, però no hi ha cap mecanisme diguéssim de què es reverteixi aquí cap lucre de l'activitat comercial de la seva venda.

I per tant doncs, la perspectiva d'aquesta llei, ja només dic la perspectiva d'aquesta llei, ha permès que aquestes entitats ja facin arribar a Govern sengles cartes d'intencions que expressen la seva predisposició a signar convenis en la línia que explicava la consellera Gelibert. La signatura d'aquests convenis es faria d'acord amb la llei, per tant si no hi ha llei aquests convenis són molt més difícils d'obtenir.

Pel que fa a l'oportunitat de vertebrar una oferta de complement per a l'estada de turistes com pot ser o quasi, quasi millor diria ha de ser el Casino, la llei posa les bases per a la convocatòria d'un concurs que doni per fi via a un projecte que moltes vegades s'ha discutit en aquest país i que ha de tenir clarament vocació estructurant, ha de ser alguna cosa més que un casino.

I pel que fa a l'oportunitat de desenvolupar la vessant electrònica en línia o per internet de l'activitat del joc, la llei també ho preveu tot i que s'ha de conèixer la complexitat i la sensibilitat del tema, aconsella i hauria de fer que es desenvolupés més endavant en una fase posterior.

Com sempre, hem de ser conscients que no hi ha oportunitat sense risc, són dues cares d'una mateixa moneda, i l'exploració activa del risc requereix d'un tractament responsable d'aquest risc. En aquest àmbit la llei creiem que tracta de forma responsable i amb cura els diferents riscos que comporta l'activitat del joc.

Els principis que inspiren aquest Projecte de llei no són altres que els que es recullen en el decàleg sobre joc responsable que ha fet seus la comissió europea per exemple. A ningú se li escapa també que en matèria del joc, Andorra ha de viure un procés d'homologació amb l'entorn europeu mantenint elements de competitivitat però respectant sempre, respectant sempre, els principis fonamentals. Aquests principis fonamentals passen per evitar l'accés al joc per part dels menors, per fonamentar la lluita contra el joc il·legal, per protegir els grups vulnerables i facilitar la formació dels treballadors i la prevenció del joc excessiu. Aquests principis són els que estan presents en la legislació que avui es pot, pot tirar endavant si es vota en contra de l'esmena a la totalitat.

És més, aquest principi ha guiat també l'acció del Govern en la matèria, no solament en la redacció i aprovació d'aquest projecte, l'oficina dels jocs ja va dur estudis sobre impacte de la regulació del joc, tant des del punt de vista dels compromisos internacionals de transparència com des de la vessant de Salut i Benestar i també es va dur a terme plans de formació entre els actuals treballadors del joc.

Voldria recordar també que aquests riscos s'han de matisar amb altres vessants positives com es recordava també amb la possibilitat de destinar a polítiques socials el 50% del que es recapti en aquest sector. En això és cert que ens inspirem, ens inspirem d'exemples en la majoria dels països que destinen un percentatge d'ingressos en aquestes polítiques socials i en tot cas el Sr. Rios podrà estar tranquil en el futur perquè si amb la situació que hem viscut de recessió econòmica aquest Govern ha pujat més de quinze milions la inversió en política social m'imagino que tindrà confiança en què sabrem també administrar aquest 50% perquè no decaigui aquest esforç en polítiques socials.

Pel que fa a riscos, i acabant una mica, amb dos que s'han mencionat abans. Pel que fa al risc al tabac o el

tabaquisme, la consellera Gelabert doncs ja ha precisat que el que queda obert al consum del tabac és només en les zones de joc, per tant no en les zones ni de bar ni de restauració ni de béns, per tant aquí no hi ha diguéssim un empitjorament de la situació en quant a la gent que gaudirà d'aquests espais. Permeti'm també dir que les opcions dels diferents països en quant a la seva combinació de protecció, de lluita contra el tabaquisme o de protecció dels col·lectius contra el tabaquisme i la seva regulació en termes de joc doncs és ambivalent, hi ha moltes fórmules diferents. Per exemple Àustria, Eslovàquia, Hongria, Letònia, Polònia, Portugal, República Txeca, tots aquests països continuen permeten l'activitat doncs de fumar en tots els espais, en l'espai de joc però també en els espais diguéssim de restauració. Altres països com Croàcia, Dinamarca o Hongria optem per deixar de fumar en les zones de joc però ho prohibeixen en les zones de restauració. I altres països com Itàlia o Estats Units ho toleren en les zones de joc i ho prohibeixen a restaurants, bars i qualsevol altre espai. Per tant hi ha opcions diferents, crec que tots aquests països en la seva mesura també tenen una sensibilitat a lluitar contra el tabaquisme i a protegir la població però és més, la llista de països que en els seus casinos o espais de jocs deixen fumar als usuaris en zones que són sense servei ni restauració però que tots els que hi són evidentment doncs fumen, passen la dotzena i no li faré la llista però ja li facilitaré si vol després. En tot cas sempre hem de pensar, i crec que és responsable fer-ho i crec que és necessari fer-ho, que aquesta activitat o que la permissió del poder fumar vagi acompanyat això sí de mesures estrictes en el condicionament de les sales que garanteixin la millor qualitat de l'aire possible.

En quant als resultats dels casinos, molt breument, mirin si fos tant negatiu tot el que pot portar un casino no veuríem segurament la competència que hem vist al voltant nostre i tenim exemples molt recents per acollir-los i també és veritat que en tots aquests el debat sobre el fum o no fum ha estat present. Per tant jo crec que vostè ha apuntat segurament una de les raons que són importants, són la multiplicació, doncs aquí justament del que es tracta és de fer una sola llicència.

Pel que fa diguéssim doncs a l'últim risc que volia comentar que és el de la percepció, mala percepció que podria tenir part de la comunitat internacional a que també ha fet especial anàlisi per part del ministeri de la Presidència, el ministre de la Presidència, ell mateix. El ministre de la Presidència va tenir sengles entrevistes amb totes les autoritats del joc de França i Espanya intercanviant informació, intercanviant també experiències sobre

com gestionar aquesta activitat. Sempre hem trobat mostres de voluntat de cooperació, mai hi ha hagut cap mena de retret. En tot cas han aconsellat doncs que hi hagués una regulació responsable i que aquesta era la millor manera d'avançar en aquest àmbit.

Es recordava abans aquí, i avui hem tingut un debat sobre conveni de doble imposició doncs no recordaré la primera llei del blanqueig de diner l'any 94, Govern d'Òscar Ribas, els seus desenvolupaments sota el Govern Forné, els avenços sota el Govern Pintat Declaració de París, els avenços sota Govern Bartumeu amb la sortida de la llista de paradisos fiscals. Jo crec que aquí el conseller Rios, doncs, encertadament comentava que probablement havíem d'entendre la prudència que havia regnat en aquest àmbit, jo a part d'entendre-la, l'he compartida també durant els anys que hi ha hagut aquest debat sobre la taula, però comparteixo aquí que aquesta prudència ha de deixar pas a l'oportunitat que suposa per diversificar les nostres activitats a Andorra.

Com a país a hores d'ara no podem renunciar a explorar totes aquestes oportunitats que poden contribuir-hi. Crec que ho hem de fer amb tota la precaució que calgui, -amb això suposo que tots coincidirem-, sense posar en risc tot el que s'ha avançat durant aquests anys però és veritat que el Govern no comparteix la visió que assimila el risc, només el perill i que entenem que l'exploració activa i responsable del risc és l'única que permet generar oportunitats i és per això que demanarem als consellers que avui es sumin a una visió positiva de l'oportunitat votant en contra de l'esmena a la totalitat i ho repeteixo: en contra de l'esmena la totalitat.

(Riu)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció....

Sra. Sílvia Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs sí, bé, jo amb aquesta llei, -evidentment-, estic totalment d'acord amb el tema de què les loteries i altres aspectes s'havien de regular, estàvem en una situació "al·legal", -per dir-ho d'alguna manera-, i que la seva relació era fonamental i a més a més prioritària, i aquesta fins aquí podíem estar d'acord. Però el tema del tabac... és que ho he

explicat àmpliament i amb tots els arguments que he trobat. En tenia molts més, però tampoc era qüestió de fer aquí una dissertació purament científica, però fixi'ns, mirem el cas del que es va viure fa relativament un any i mig amb el cas Adelson.

Les seves... amb una legislació de tabac en la qual no es pot fumar als casinos, es va fer una demanda, per una banda, de modificació: la llei fiscal, de modificació de la llei del tabac i de modificació de les lleis laborals. No es va acceptar i aquesta persona va retirar la seva voluntat de desenvolupar EuroVegas a aquella zona de Madrid. Aquí ja sense tenir una proposta seriosa ja modifiquem d'entrada la llei del tabac, ja la modifiquem d'entrada. Qui ens assegura que no modificarem d'altres coses? Aquesta és una miqueta la preocupació. Sí que és veritat que tenim una legislació amb la qual hem avançat moltíssim en temes de blanqueig... i de tot el que sigui, clar que sí! Però és que sense tenir ja una demanda clara en la qual ens digui que aquest operador que vulgui desenvolupar, en aquest cas el casino, perquè ben bé que els bingos els hi hem fet fins ara, vull dir que, ara seria més que res una equiparació amb un privilegi que se li voldria donar al Casino i que s'equipara als bingos, perquè els bingos en el moment en què es va fer la llei se'ls va establir que s'havien de fer zones de fumadors, i a més a més vam fer una inversió que ara, no els servirà de res, és a dir, fa menys de dos anys que han fet aquesta inversió i ara l'han de tirar enrere. Aleshores... també això.

I quan parlem dels temes de restauració, doncs... home, jo no sé si saben que al Bingo, com a mínim, es menja mentre es juga, s'està menjant mentre es juga, no té bars associats o bars en el lloc, es fa tot en la mateixa sala. A dintre del mateix bingo, mentre estaràs jugant, estarà la gent menjant, estaran la gent bevent i estarà la gent jugant a l'hora, perquè tot es fa en el mateix sector. No hi ha un bar associat, per la qual cosa la filosofia aquesta de què els bars associats no es fumarà, amb el Bingo per exemple ja no es compleix perquè tot es fa en el mateix espai.

I després un altre tema, que és el tema de la llei de protecció de salut dels treballadors. En aquesta llei diu que els treballadors no han d'estar en les zones on hi ha productes cancerígens, doncs bé, ja els he dit que n'hi havia més de 50 de productes cancerígens en el fum del tabac. Aleshores els estem, tornant altre cop a col·locar en zones on n'hi haurà i sobretot el treballador que és no fumador, i clar, això és una cosa que és un problema.

I sí, Sr. ministre, estic d'acord en què quan hem d'avançar no hem d'anar en contra, però és que amb la llei del tabac sí que estem anant en contra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Sí, bé, nosaltres intervenim encara que estiguem en contra de l'esmena a la totalitat. Nosaltres intervenim per deixar ben clar que compartim tots i cadascun dels arguments que ha exposat el Grup Mixt i per tant, el que volíem deixar constància és que serem igual de bel·ligerants en intentar canviar aquest aspecte de la llei, aquest aspecte que creiem que si es deixa fumar a casinos i bingos i a qualsevol espai provocarà un efecte cascada en d'altres sectors i que serà la mort d'aquesta llei al cap d'un temps, perquè és que es crearà una situació d'injustícia insuportable! I per tant, nosaltres volíem deixar constància de què tot i que no creiem que això sigui motiu d'esmena a la totalitat, sí que creiem que serà motiu d'esmena i ja avanço de que si aquesta esmena mai prosperés doncs ja hi haurà una reserva d'esmena i ja la votarem, no? Però entenem que nosaltres serem bel·ligerants en aquest sentit, amb altres que hem exposat potser no ho serem tant, però en aquest sentit sí que compartim la mateixa idea que el Grup Mixt i que per tant és un tema que ens preocupa d'una manera extrema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Sí, només dir-li a la Sra. Bonet, que sigui una mica en línia amb el que deia el Sr. Rios, que tot i que té l'opció de fer una esmena a la totalitat, que si realment el tema que la preocupa era el tema del tabac, que perquè no feia una esmena només a l'articulat i es parlava i es debatia aquest tema dins de la comissió. No feia tampoc falta fer aquí un debat en el Ple del tabaquisme quan ja es va fer en el seu moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, només per al·lusions.

És que sí que he fet una esmena, evidentment, eliminant aquesta disposició on hi havia la modificació aquesta de la llei del tabac, i he dit a la meua intervenció al principi, que creia que la voluntat era donar prou elements per reflexionar d'aquí a què entrem el treball en comissió per donar una oportunitat a aquesta llei del tabaquisme passiu ambiental que era una iniciativa popular a demès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, es dóna aquí per acabat el debat i procediríem tot seguit a la votació de l'esmena a la totalitat, recordant que sí, és sí a l'esmena i no, és no a l'esmena.

Obrim doncs, un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 24 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena i havent-se presentat esmenes a l'articulat al Projecte de llei, aquest Projecte seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Economia.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.25h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 9 d'octubre del 2014

1- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a **la recaptació de l'impost de societats provinent del sector bancari i financer**, (Reg. Núm. 886).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a **les crítiques sobre les diverses mancances que tindria el nou Estadi Nacional**, (Reg. Núm. 887).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a **la preparació per part de l'Administració fiscal de la propera aplicació de l'Impost sobre la renda de les persones físiques**, (Reg. Núm. 890).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 30 de setembre del 2014, relativa a **saber si Govern té intenció de presentar abans de finalitzar la legislatura un projecte de modificació del Codi de relacions laborals per a la introducció del dret de vaga**, (Reg. Núm. 891).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877